

hoogheemraadschap
Hollands
Noorderkwartier

Beleidsregels watervergunningen 2013

ten behoeve van de Keur
Hoogheemraadschap Hollands
Noorderkwartier 2009

Auteur
H. Bouman

Registratienummer
12.34562

Datum
23 januari 2013

Versie
Ontwerp

Status
Ontwerpversie

Afdeling
Watersystemen

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
1.1	Waarom beleidsregels	4
1.2	Reikwijdte beleidsregels	4
1.3	Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009	5
1.4	Strategische beleid	6
1.5	Verklaring van afkortingen begrippen en terminologie	6
2	Toetsingscriteria voor vergunningverlening	9
2.1	Werken in en op waterkeringen, duin en strand	9
2.2	Bomen, struiken en andere opgaande houtige beplantingen	16
2.3	Kabels en leidingen	18
2.4	Grondwerk, ophogen en aanleg van verharding op de waterkering	22
2.5	Dempen en graven van oppervlaktewaterlichamen	24
2.6	Peilafwijkingen	26
2.7	Ondersteunende kunstwerken in het watersysteem	30
2.8	Natuurvriendelijke oevers, rietkragen en waterplanten	33
2.9	Steigers, botenhuizen, overhangende bouwwerken en overige werken	35
2.10	Beschoeiingen	40
2.11	Afvoeren, aanvoeren, lozen en onttrekken van oppervlaktewater	42
2.12	Versneld afvoeren door verhard oppervlak	44
2.13	Alternatieve vormen van waterberging	46
2.14	Ligplaatsen voor woonboten	47
2.15	Onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem	51
3	Slotbepalingen	55
3.1	Intrekking Beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007	55
3.2	Inwerkingtreding beleidsregels watervergunningen keur	55

4	Toelichting	56
4.1	Inleiding	56
4.2	Toelichting per artikel	56
4.2.1	Werken in en op waterkeringen, duin en strand	56
4.2.2	Bomen, struiken en andere opgaande houtige beplantingen	58
4.2.3	Kabels en leidingen	58
4.2.4	Grondwerk, ophogen en aanleg van verharding op de waterkering	59
4.2.5	Dempen en graven van oppervlaktewaterlichamen	59
4.2.6	Peilafwijkingen	60
4.2.7	Ondersteunende kunstwerken in het watersysteem	60
4.2.8	Natuurvriendelijke oevers, rietkragen en waterplanten	61
4.2.9	Steigers, botenhuizen, overhangende bouwwerken en overige werken	61
4.2.10	Beschoeiingen	62
4.2.11	Afvoeren, aanvoeren, lozen en onttrekken van oppervlaktewater	62
4.2.12	Versneld afvoeren door verhard oppervlak	62
4.2.13	Alternatieve vormen van waterberging	63
4.2.14	Ligplaats voor wonen op water	63
4.2.15	Onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem	65

1 Inleiding

1.1 Waarom beleidsregels

Beleidsregels geven aan hoe een bestuursorgaan een bevoegdheid uitvoert om de beleidsdoelen te realiseren. Door het vaststellen en het publiceren van de beleidsregels watervergunningen 2013 ten behoeve van de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009 ontstaat duidelijkheid hoe met de gebods- en verbodsbepalingen op grond van de keur en de algemene regels bij de keur praktisch wordt omgegaan. Voor de ambtelijke dienst geeft het richting om eenduidig te handelen bij het beoordelen van vergunningaanvragen en bij het opstellen van projectplannen. Beleidsregels dragen dus bij aan transparantie van beleid en besluitvorming.

Beleid in zijn maatschappelijke context is constant in ontwikkeling, evenals de daarvan afgeleid beleidsregels. De beleidsregels 2013 zijn deels gebaseerd op nieuwe ontwikkelingen binnen het beleid, maar in belangrijke mate ook op wijzigingen in bovengeschiedte wetgeving. Voor de beleidsterreinen waarop het hoogheemraadschap op termijn nieuw beleid zal vormgeven (o.a. voor steigers), is ervoor gekozen de beleidsregels 2013 wetstechnisch aan te passen aan de nieuwe wetgeving, maar zich inhoudelijk te conformeren aan de bestaande beleidsregels uit 2007. Zodra nieuw beleid is vastgesteld, zullen de beleidsregels in deze conform het nieuwe beleid worden aangepast.

Voor het met een watervergunning toestaan van medegebruik van waterstaatswerken (oppervlaktewaterlichamen, waterkeringen e.d.) hanteert het hoogheemraadschap twee principes: `nee, tenzij' en `ja, mits'. `Nee, tenzij' betekent dat medegebruik in principe niet is toegestaan, maar dat er wel uitzonderingen kunnen worden gemaakt:

- als er sprake is van een zwaarwegende maatschappelijk belang, en
- als er geen redelijk alternatieve locatie beschikbaar is.

`Ja, mits' betekent dat medegebruik is toegestaan onder bepaalde voorwaarden. Die voorwaarden zijn vastgelegd in de beleidsregels. De beleidsregels zijn niet uitputtend en zullen dus niet alle situaties die zich kunnen voordoen dekken. In voorkomende gevallen zal maatwerk nodig blijven. Hierbij kunnen deze beleidsregels richtinggevend zijn.

Overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht handelt het hoogheemraadschap conform de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Daar waar al voorzienbaar is dat afwijken meer dan incidenteel aan de orde zal zijn is dit met de beleidsruimte in de beleidsregels aangegeven. Bij procedurele zaken zoals de behandeling van een vergunningaanvraag, het opstellen van projectplannen of bij bezwaar- en beroepsprocedures kan bij de motivering worden volstaan met het verwijzen naar de relevante vastgestelde beleidsregels. Dit draagt bij aan een efficiënte behandeling van de vergunningaanvragen.

1.2 Reikwijdte beleidsregels

Op grond van artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht moet het hoogheemraadschap de verschillende, rechtstreeks bij een besluit betrokken belangen afwegen en in de besluitvorming betrekken. Het mag de bestuursbevoegdheden die uit een wet voortvloeien alleen uitoefenen met het oog op de speciale algemene belangen die de betreffende wet beschermt.

Het hoogheemraadschap moet daarnaast rekening houden met de zogenaamde verwante belangen, zoals de belangen van o.a. recreatie, flora- en faunabeheer en de bescherming van

cultuurhistorische waarden. Het mag deze echter alleen meewegen, indien ze zijn gerelateerd aan de waterschapstaken en voor zover in die andere belangen al niet is voorzien in andere wet- of regelgeving. Het weigeren van een vergunning kan niet uitsluitend plaatsvinden op grond van verwante belangen.

De particuliere belangen van burgers en bedrijven (die binnen het bereik van de te beschermen belangen vallen) mogen voorts niet méér worden aangetast dan strikt noodzakelijk is.

Ten aanzien van de Zaan is met de gemeente Zaanstad een aantal gebiedsspecifieke regels ontwikkeld onder de titel 'Zorg voor de Zaan'. Deze regels wijken op punten af van de algemene beleidsregels.

1.3 Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Op grond van de Waterschapswet heeft het hoogheemraadschap gebods- en verbodsbepalingen bij verordening vastgelegd in de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009. De keur beoogt bescherming van regionale waterstaatswerken (grondwaterlichamen, oppervlaktewaterlichamen en waterkeringen, voor zover het hoogheemraadschap met de zorg daarvoor is belast en daarin niet door hogere wet- of regelgeving is voorzien. Naast de Waterwet bevatten ook andere wetten regels ter bescherming van watersystemen. Deze zijn echter primair gericht op de ruimtelijke ordening, milieubescherming, bodembescherming, natuurbescherming en scheepvaart. Deze wetgeving laat veelal geen ruimte voor aanvullende regeling in de keur. Dit betekent ook dat een vergunninghouder naast een watervergunning op basis van de Waterwet vaak rekening moet houden met aanvullende eisen op basis van andere wetgeving en met andere beperkingen, bijvoorbeeld van privaatrechtelijke aard.

Voor de handelingen en werken, waar het waterstaatswerk tegen beschermd moet worden, geldt op grond van de keur het verbod om deze zonder vergunning van het dagelijks bestuur te verrichten of op te richten. Voor een aantal veel voorkomende handelingen binnen een specifiek gedefinieerd toepassingsgebied is de vergunningplicht vervangen door een set algemene regels die door het dagelijks bestuur zijn vastgesteld in Algemene regels bij de keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010. Valt de handeling of werk binnen dit toepassingsgebied dan geldt een vrijstelling van de vergunningplicht en kan veelal worden volstaan met een melding. Voor enkele handelingen is zowel de vergunning- als de meldplicht opgeheven.

Door de Waterwet, de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009, de algemene regels bij de Keur 2010 en de veranderde maatschappelijke inzichten ontstond behoefte aan actualisatie van de beleidsregels die op 24 april 2001 waren vastgesteld. Met vaststelling van de geactualiseerde beleidsregels vervallen de beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007 voor zover deze betrekking hebben op handelingen die worden geregeld in de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009. Aangezien de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009 geen wijzigingen heeft aangebracht aan de bepalingen ten aanzien van de wegentaak van het hoogheemraadschap blijven de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2006 en de Beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007 onverkort van toepassing voor zover deze betrekking hebben op de wegentaak. Samengevat ontstaat met het vaststellen van de Beleidsregels keurontheffingen 2013 dus de volgende situatie.

Het beheer van waterstaatswerken, de handelingen in het watersysteem en de toezicht en handhaving hierop is vastgelegd in de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009, in de Algemene regels bij de keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010 en de Beleidsregels keurontheffingen 2013. De wegen gerelateerde bepalingen zijn echter opgenomen in

de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2006 en in de Beleidsregels keurontheffingen 2007.

1.4 Strategische beleid

Bij het samenstellen van de beleidregels vormen de relevante beleidsdoelstellingen en beleidsuitspraken van de vastgestelde strategische beleidsplannen van het hoogheemraadschap het uitgangspunt. Mede door vaststelling en toepassing van deze beleidsregels worden beleidsplannen operationeel gemaakt.

1.5 Verklaring van afkortingen begrippen en terminologie

In deze beleidsregels wordt, tenzij anders bepaald, verstaan onder:

Afslaglijn:	de lijn die aangeeft welk deel van het duin afslaat bij een bepaalde stormvloed. Zo geeft de 1:500 afslaglijn de grens aan van het gebied dat afslaat bij een storm met een kans van voorkomen van 1:500;
Afslagpunt:	het punt op het rekenpeil in een dwarsprofiel van de duinenkust tot waar de afslag reikt;
Bebouwingsvrije dijkestrekkingen:	gedeelte van een waterkering dat vrij is van in, op, of nabij de waterkering gelegen bebouwing, waarbij de afstand tussen de bouwwerken groter is dan 50 m, behoudens kleine bouwwerken als bijvoorbeeld trappen, tuinhuisjes en steigertjes;
Beheer:	al het handelen dat erop gericht is te zorgen dat een waterstaatswerk aan de toegekende functies voldoet of gaat voldoen;
Beschermingszone:	aan een waterstaatswerk grenzende zone, die als zodanig in de legger is opgenomen, waarin ter bescherming van dat waterstaatswerk voorschriften krachtens de Keur HHNK 2009 van toepassing zijn.
Boothuis:	overdekte steiger in de vorm van een schuur, voor de berging van een klein pleziervaartuig;
Bouwwerk:	Elke constructie van enige omvang van steen, hout, metaal e.d. vervaardigde aard- en nagelvast met de grond verbonden bouwwerken en installaties, zoals huizen, schuurtjes, steigers, beschoeiingen enzovoort. Ook (dijk)wegen vallen onder bouwwerken. Voor bepaalde aspecten wordt onderscheid gemaakt in <i>nieuwbouw</i> en <i>vernieuwbouw</i> ;
Dijkstrekking met aaneengesloten bebouwing:	gedeelte van een waterkering met in, op of nabij de waterkering gelegen aaneengesloten bebouwing, met een tussenruimte kleiner of gelijk aan 50 m. Bijvoorbeeld lintbebouwing;
Eroderen:	afslippen, verweren, achteruitgaan door zandverlies;
Freatische grondwaterstand:	niveau van de waterspiegel in de verzadigde zone met een vrije grondwaterspiegel;
Kant water	overgang tussen water en droge oever.
Keur HHNK 2009:	Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009;
Kopsloot:	(polder)sloot die slechts aan een kant in verbinding staat met een ander oppervlaktewaterlichaam en daardoor niet doorstroomt;
KRW:	Kaderrichtlijn Water;
Natuurvriendelijke oever:	oever die ten behoeve van de ecologisch toestand en (natte) natuurwaarden is ingericht met een ondiepe 'natte' zone die oever- en watervegetatie de kans bieden zich te ontwikkelen;
NEN:	Nederlandse Eenheidsnorm van het Nederlands Normalisatie Instituut http://www.nen.nl/ ;

Pagina
7

Datum
23 januari 2013

Nieuwbouw:	het maken van een bouwwerk op een plaats waar op het moment van de vergunningaanvraag nog geen bouwwerk is;
Oeverkavel:	het gedeelte van de oever door gebruik behorend bij en grenzend aan de waterkavel;
Oeverlijn:	overgang van het natte naar het droge talud bij het hoogste ter plaatse voorkomende peil;
Omloop:	vrijhangende loopruimte aan de buitenkant van een woonboot;
Ondersteunend kunstwerk:	civieltechnisch bouwwerk voor de infrastructuur van het waterbeheer, zoals bruggen, dammen, stuwen, keerschutten, duikers, gemalen, pompen, etc.;
Oppervlaktewaterlichaam:	samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijgehorende bodem, oevers en,. Voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Waterwet, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna. (bron Waterwet)
Overhangend bouwwerk	bouwwerk dat al dan niet gedeeltelijk over het oppervlaktewaterlichaam, of het talud is geplaatst.
Peilafwijking:	waterstand die van toepassing is voor een afgebakend gedeelte van een oppervlaktewaterlichaam waarvoor een van het vigerende peilbesluit afwijkende waterstand door middel van een of meer stuwen, dammen en zo nodig een pomp wordt nagestreefd;
Perceel:	stuk grond dat door afbakening en door bestemming als een geheel kan worden beschouwd. Een perceel kan derhalve uit een of meerdere kadastrale percelen bestaan. Onderscheiden worden percelen in particulier gebruik en openbare percelen;
Piping:	het verschijnsel dat onder een waterkering een holle pijpvormige ruimte ontstaat doordat het erosieproces van een zandmeevoerende wel niet stopt;
Polderprincipe	bouwtechniek voor kelders en parkeergarages e.d. zonder een waterdichte vloer, waarbij de toestroom van grondwater wordt beperkt door het tot op een slecht doorlatende bodemlaag slaan van diepe damwanden rondom de kelder.
Profiel van vrije ruimte:	ruimte ter weerszijden van en boven een waterkering, die naar het oordeel van de beheerder nodig is voor toekomstige verbeteringen aan de waterkering;
Rooilijn zeezijde:	denkbeeldige lijn op het strand waarachter vanwege de belangen van Rijkswaterstaat geen bebouwing mag plaatsvinden;
Rooilijn duinzijde:	denkbeeldige lijn op het strand waarvoor ter bescherming van de kustveiligheid geen bebouwing mag plaatsvinden;
Rooilijn (woonboot):	denkbeeldige lijn waarbinnen de woonboot inclusief omloop moet afmeren;
Schepen:	alle vaartuigen, inclusief vaartuigen zonder waterverplaatsing en watervliegtuigen, geschikt om te worden gebruikt als middel van vervoer te water. Dus ook kano's, sloepen, vloten, zeilplanken etc.;
Stabiliteitszone:	tot de waterkering behorende gronden, die daadwerkelijk bijdragen aan het waarborgen van de stabiliteit, zowel aan de binnen als aan de buitenzijde van de waterkering;
Steiger:	een constructie boven het water, meestal langs een oever, die dient voor het afmeren van schepen of woonschepen, waarover gelopen kan worden. Vlonders, vloten en andere drijvende constructies die bestemd zijn voor of kunnen dienen als steiger, terras of als constructie om langs aan te leggen worden door het hoogheemraadschap beschouwd als een steiger;
Strandbouwwerk	een bouwwerk met aanhorigheden op het Noordzeestrand dat bestemd is voor recreatieve doeleinden of dat deze doeleinden ondersteunt. Hieronder wordt verstaan: <ul style="list-style-type: none">- <i>jaarrondstrandbouwwerk</i>: een strandbouwwerk dat het gehele jaar op het Noordzeestrand staat.- <i>seizoenstrandbouwwerk</i>: een strandbouwwerk dat alleen gedurende het zomerseizoen

Pagina
8

Datum
23 januari 2013

- (15 maart tot 15 oktober) op het Noordzeestrand staat;
 - *Klein strandbouwwerk*: strandbouwwerk kleiner dan 15 m² dat alleen gedurende het zomerseizoen (15 maart tot 15 oktober) op het strand staat;
- Strandslag: gereguleerde overgang over het duin;
- Uitvoeringsvoorschriften: technisch inhoudelijke en procedure voorschriften die onderdeel uitmaken van de verleende vergunning;
- Vaarbreedte: dat deel van de vaarweg dat op de waterspiegel vrijgehouden moet worden om veilig scheepvaartverkeer mogelijk te maken;
- Vernieuwbouw: hieronder wordt verstaan:
- *herbouw*: binnen tien jaar na sloop van een bestaand bouwwerk een nieuw bouwwerk maken op dezelfde locatie en binnen dezelfde bouwcontouren.
 - *aanbouw*: een bouwwerk zodanig wijzigen, dat de bebouwingscontouren met maximaal 20% worden vergroot. Een uitbreiding van meer dan 20% wordt als nieuwbouw beschouwd. De mate van uitbreiding van het bouwwerk wordt bepaald aan de hand van de afmetingen op het moment van het in werking treden van het Beleidsnota Waterkeringen.
 - *verbouw*: een bouwwerk in- of uitpandig wijzigen. Hieronder vallen het wijzigen of verbeteren van de fundering en/of het wijzigen van de inhoud van een bouwwerk zonder dat de bebouwingscontouren groter worden;
- Verplaatsbaar drijvend bijobject: klein vaartuig, zoals kano, roeiboot, opblaasboot, waterfiets, et cetera;
- Verstoringszone: het gebied rond een lekkage van de leiding waarbinnen ontgronding, gronddeformatie of overspannen grondwater kan optreden;
- Veiligheidszone: zone langs de waterkering, waarbuiten lekkage, breuk of explosie van leidingen geen bedreiging voor de waterkering vormen;
- Waterkavel: stuk oppervlaktewaterlichaam waarin een woonboot een ligplaats mag innemen;
- Waterlijn: overgang tussen water en lucht;
- Waterstaatswerk: oppervlaktewaterlichaam, bergingsgebied, waterkering, ondersteunend kunstwerk, en bijbehorende onderhoudsstroken, dat als zodanig in de legger is aangegeven, tenzij dat werk is vrijgesteld van de opneming in de legger als bedoeld in artikel 5.1 van de Wet, dan wel dat de vaststelling van de legger nog niet heeft plaatsgevonden, op de in artikel 6.2 van de Keur HHNK 2009 bedoelde kaart is aangegeven (bron, Keur HHNK 2009);
- Werken: alle door menselijk toedoen ontstane of te maken constructies met toebehoren;
- Werkvlot: op water drijvende constructie bedoeld voor het plegen van onderhoud;
- WBP: het vigerende Waterbeheersplan;
- Woonboot: elk vaartuig of object bedoeld of geschikt om te drijven dat te oordelen naar zijn constructie of inrichting kan worden gebruikt als dag- of nachtverblijf van een of meer personen of waarmee bedrijfsmatige of soortgelijke activiteiten kunnen worden uitgeoefend. Woonboot is een verzamelbegrip. Hieronder vallen ook (in aanbouw zijnde) woonarken, drijvende waterwoningen, woonschepen, restanten et cetera;
- Woonbootlocatie: te onderscheiden in nieuwe en bestaande woonbootlocaties:
- *nieuwe woonbootlocatie*: locatie waar op het moment van vergunningaanvraag geen ligplaats voor een woonboot is.
 - *bestaande woonbootlocatie*:
 - o *situatie van vóór 1 januari 2003*: de inrichting van de water- en oeverkavel bestemd voor woonboten die op 31 december 2002 bij het hoogheemraadschap bekend zijn en zijn opgenomen in bestemmingsplannen.
 - o *situatie vanaf 1 januari 2003*: woonbootlocatie niet vallend onder nieuwe woonbootlocatie of situatie van vóór 1 januari 2003;
- Wet: Waterwet.

2 Toetsingscriteria voor vergunningverlening

Voor handelingen die op grond van de keur verboden zijn om zonder watervergunning uit te voeren en waarvoor ook geen algemene regels zijn vastgesteld, is in de navolgende paragrafen uitgewerkt of en zo ja welke criteria gelden en onder welke voorwaarden een watervergunning voor deze activiteiten wordt verleend. Steeds is per activiteit in een tekstkader weergegeven wat in de Keur HHNK 2009 en in de Algemene regels bij de Keur 2010 hier voor is bepaald. Vervolgens zijn onder het kopje *Algemeen* enkele algemene toelichtende opmerkingen geplaatst. Daaronder is onder het kopje *Toetsingscriteria* de werkelijke beleidsregels weergegeven die het hoogheemraadschap hanteert voor het al dan niet afgeven van de watervergunning.

In de keur zijn de verboden vrij algemeen geformuleerd. Zo wordt gesproken over het verbod om zonder vergunning gebruik te maken van een waterstaatswerk, en het verbod om werken te plaatsen of te behouden. In de beleidregels is een aantal van deze algemeenheden specifieker benoemd als dit voor het al dan niet verlenen van de watervergunning relevant is. Getracht is steeds met de reden of de achtergronden de beleidsregel te onderbouwen. Tussen harde, zachte, primaire en regionale waterkeringen wordt onderscheid gemaakt als hiervoor gedifferentieerde beleidsregels gelden.

Niet voor alle verboden in de keur zijn beleidsregels ontwikkeld. Dit is het geval als de bepaling in de keur duidelijk is en er tot op heden geen behoefte aan beleidsregels voor specifieke situaties is gebleken.

2.1 Werken in en op waterkeringen, duin en strand

Keur hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszone

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werkzaamheden te verrichten;
 - b. werken of te plaatsen of te (be)houden, dan wel te verwijderen.
3. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen of te behouden

Doel van de beleidsregel

Het doel van de beleidsregel is het beschermen van de functie van de waterkering als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Tijdens het gebruik van of als gevolg van het aanbrengen van werken in de waterkering of in het profiel van vrije ruimte is het van belang dat de waterkerende functie en het beheer van de waterkering is gegarandeerd.

Motivering van de beleidsregel

Algemeen

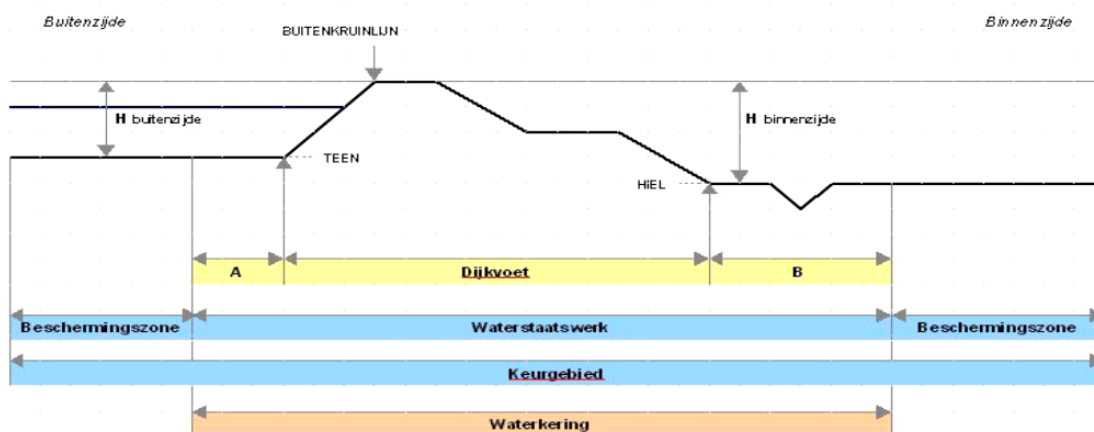
Werken vormen vanuit waterkeringstechnisch oogpunt een veiligheidsrisico waardoor de normveiligheid van de waterkering in het geding kan komen. Het gebruik, beheer, onderhoud en de inspectiemogelijkheden van de waterkering kan door het gebruik, het oprichten van werken, waaronder bouwwerken, objecten en dergelijke worden bemoeilijkt of zelfs onmogelijk worden.

Daarnaast hebben werken effect op de stabiliteit en de sterkte van de waterkering. Het gaat hierbij niet alleen om grote bouwwerken, ook constructies als steigers, taludtrappen, voorzieningen voor de geleiding van het verkeer en afrasteringen horen hiertoe. Niet alleen door hun gewicht vormen zij een risico voor de stabiliteit en sterkte; ook de verstoring van grond- en regenwaterstromen als gevolg van een werk kan leiden tot afschuiving van het talud. Eventuele schades aan de waterkerende constructies onder het (bouw)werk kunnen tijdens de schouw en de inspectie niet meer of alleen met meer inspanning worden waargenomen. Hierdoor neemt niet alleen de veiligheid af, ook de kosten voor beheer nemen in het algemeen toe. Toekomstige dijkverbeteringsmaatregelen worden door werken en door medegebruik van het waterstaatswerk en de beschermingszones fysiek belemmerd, zodat alternatieve kostenverhogende verbeteringsmaatregelen nodig kunnen zijn.

Harde waterkeringen (dijken)

Bij harde waterkeringen bestaat bij overslag van de kruin bij het werk meer kans op plaatselijke uitspoeling en daardoor afname van de erosiebestendigheid. Dit kan leiden tot afschuiven van het binnentalud en erosie van het buitentalud. Door constructies in de waterkering zoals leidingen, fundaties, kelders en vloeren kunnen watervoerende lagen worden doorboord en door zettingsverschillen kunnen holle ruimtes in de waterkering ontstaan. De lekwegen die zo ontstaan kunnen leiden tot piping en tot ondermijnen en bezwijken van de waterkering.

Zandige kust (duinen en strand)

Bij permanente bebouwing in de duinen maakt het hoogheemraadschap onderscheid tussen bebouwing in het waterstaatswerk en de beide beschermingszones. Voor permanente bebouwing in het waterstaatswerk geldt een zeer terughoudend beleid. Nieuwbouw en vernieuwbouw in het waterstaatswerk buiten de bebouwingscontour van een kustplaats wordt getoetst aan de beheersbaarheid van de veiligheid van de waterkering op lange termijn. Voor primaire waterkeringen van de Noordzeekust geldt 200 jaar. In deze zone geldt dat het hoogheemraadschap in principe geen nieuwe of grootschalige uitbreiding van bestaande bebouwing toestaat. Binnen de bebouwingscontour van een kustplaats is bebouwing in de kernzone toegestaan. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in bouwen richting kustplaats, in de bebouwde kom en in een aanwezige lijnbebouwing. Het nieuwe werk mag echter niet leiden tot een landwaartse verschuiving van de afslaglijn. Dit betekent dat tussen het duinfront en het grensprofiel geen zand uit het profiel verdwijnt. Zo nodig dient de initiatiefnemer compenserende maatregelen te nemen die er toe leiden dat de nieuwe afslaglijn die ontstaat tenminste dezelfde veiligheid biedt.

Bebouwing in de beschermingszone aan de landzijde is toegestaan. Bouwen *op* de waterkering is, met inachtneming van de bovenstaande voorwaarden, meestal te realiseren. Maar bouwen *in* de waterkering, zoals een parkeergarage of een onderkeldering, vergroot het risico van uitspoeling en vergroot derhalve het veiligheidsrisico. Dit wordt dan ook niet toegestaan.

Het strand maakt deel uit van de depositiezone van het waterstaatswerk zandige kust. Naast het waarborgen van kustveiligheid is en blijft het beleid van het hoogheemraadschap hier gericht op het faciliteren van strandrecreatie en het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. Hierbij hanteert het hoogheemraadschap de volgende gedragslijn: soepel waar het duin een grotere belasting aan kan en streng waar het duin kwetsbaar is.

Op het strand vindt een aantal specifieke en vooral seizoensrecreatie gerelateerde bouwactiviteiten plaats. Voor het oprichten van bouwwerken op het strand kan het hoogheemraadschap onder voorwaarden een watervergunning verlenen. Vanwege de dynamiek van de duinkust worden uitsluitend tijdelijke vergunningen afgegeven. Het hoogheemraadschap hanteert hierbij drie categorieën: seizoenstrandbouwwerken, jaarrondstrandbouwwerken en kleine strandbouwwerken.

Bij kustbebouwing is in het kader van de in 2010 in werking getreden Waterwet sprake van samenloop. RWS is bij samenloop het hoogst bevoegd gezag en HHNK handelt de procedure in mandaat van RWS af. Reden daarvoor is dat het hoogheemraadschap het grootste belang heeft bij regulering. Het mandaat wordt per geval verstrekt en RWS adviezen worden overgenomen in de te verlenen vergunning.

Naast de keuraspecten kunnen de bestuurlijke belangen van de gemeente, provincie en van Rijkswaterstaat een rol spelen bij het al dan niet verlenen van een watervergunning. Wanneer strikte toepassing van een of meer toetsingscriteria leidt tot een lokaal ongewenste situatie, treedt het Hoofd Vergunningen in overleg met de vergunningverlener van RWS. Hierbij blijft het waterveiligheidsbelang voorop staan (het in stand houden van een robuuste zandige kust).

Een kustkaart dient als basis voor de plaatsbepaling van de strandbebouwing. Op deze kaart wordt zonering aangegeven van meer en minder kwetsbare gebieden. Dit met het oog op waterveiligheid, natuurwetgeving en de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie. Zonering voor de meer en minder kwetsbare gebieden vanuit waterveiligheid is gebaseerd op de zonering uit de Legger Zandige Kust.

Om de belangen van zowel het hoogheemraadschap als van Rijkswaterstaat te dienen wordt bij de plaatsbepaling van bouwwerken een rooilijn in acht genomen aan zowel de zee- als landzijde. Bebouwing dient zich tussen deze rooilijnen te bevinden. Omdat deze rooilijnen niet statisch zijn kan verplaatsing van bouwwerken als gevolg van een wijziging van de rooilijn noodzakelijk zijn. De plaatsbepaling is onderdeel van de watervergunning. Voor de zekerheid van de vergunninghouder dient verplaatsing, indien nodig, uitsluitend voor aanvang van een nieuwe vergunningperiode plaatsvinden. Als de noodzakelijke verplaatsing minder is dan 3 meter zal in de vergunning geen verplichting tot verplaatsen worden opgenomen. Als een verplaatsing over een grote afstand moet plaatsvinden wordt per vergunningperiode een verplaatsing van ten hoogste 20 meter in acht genomen. De vergunninghouder zal er op geattendeerd worden dat de algemene regels met betrekking tot het gebruik uit artikel 6.8 van de Waterregeling van toepassing zijn.

De rooilijnen komen als volgt tot stand:

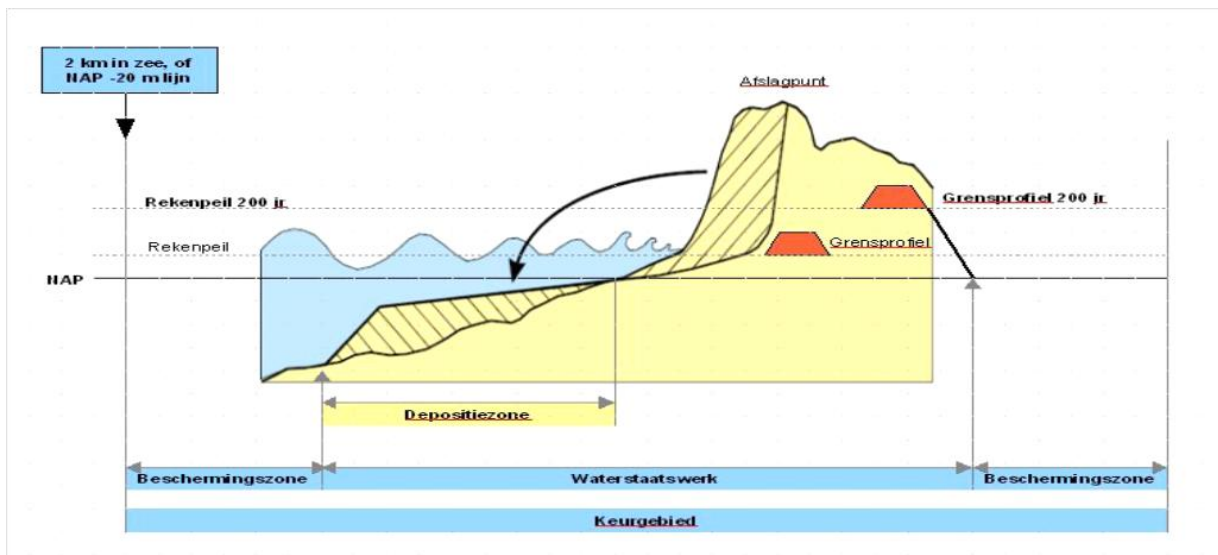
- De rooilijn aan de zeezijde wordt aangegeven door Rijkswaterstaat. Deze is gebaseerd op de gemiddelde hoogwaterlijn en verwachte ontwikkelingen voor de komende vijf jaar, mede ten gevolge van het strandsuppletieprogramma.
- De rooilijn aan de landzijde wordt bepaald op basis van de verwachte kustontwikkeling. Bij een zeewaartse verplaatsing van de duinvoet ligt de rooilijn daar waar de duinvoet zich

naar verwachting volgens berekeningen over vijf jaar zal bevinden (+4 NAP-lijn geëxtrapoleerd uit Jarkusmetingen van de voorbije 10 jaar). Bij een verwachte landwaartse verplaatsing, zal de bestaande duinvoet als rooilijn worden gehanteerd.

De Kustkaart wordt telkens in het jaar voorafgaand aan een nieuwe vergunningsperiode aangepast aan de actuele ontwikkelingen en vastgesteld door het hoofd van de afdeling waterkeringen en wegen.

Het is mogelijk de Kustkaart samen met gemeenten uit te werken tot een Lokale Kustkaart, waarop o.a. in detail staat aangegeven waar welke strandbebouwing is toegestaan. De lokale kustkaart is resultaat van een belangenafweging van gemeenten, Hoogheemraadschap, Rijkswaterstaat en provincie Noord-Holland en wordt bestuurlijk vastgesteld.

Toetsingscriteria watervergunning

Algemeen

1. Het hoogheemraadschap beoordeelt de vergunningaanvraag voor het werk op de gevolgen voor het beheer en het onderhoud van het waterstaatswerk op:
 - a. de gevolgen voor de natuurlijke sterktevermindering, zoals verzakkingen, zettingen en erosie;
 - b. de toenemende belastingen als gevolg van hogere waterstanden;
 - c. de aangescherpte veiligheidsnormen;
 - d. de bereikbaarheid van de waterkering;
 - e. de mogelijkheden voor inspectie en monitoring op de waterstaatkundige toestand;
 - f. de mogelijkheid tot onderhoud van de waterkering. Hiervoor dient zo nodig een onderhoudspad met een breedte van tenminste 5 meter beschikbaar te blijven. De noodzaak en de plaatsbepaling van dit pad is ter beoordeling aan het hoogheemraadschap.
2. Het effect van dat werk wordt getoetst aan de beheersbaarheid van de veiligheid van het waterstaatswerk op lange termijn. Voor primaire waterkeringen van de Noordzeekust hanteert het hoogheemraadschap een tijdshorizon voor toekomstige ontwikkelingen in de benodigde ruimtelijke reservering voor 200 jaar, voor de overige primaire waterkeringen 100 jaar, en voor de regionale waterkeringen 50 jaar.

3. Na de aanleg c.q. uitvoering van het werk moet het waterstaatswerk voldoen aan de veiligheidseisen voor de waterkerende functie, met inbegrip van de aanwezige bebouwing en het gebruik van de waterkering. De aanvrager toont dit bij de aanvraag aan.
4. De verbetering van een waterstaatwerk kan aan beide zijden plaatsvinden. Daarvoor moet ruimte worden vrijgehouden. Vanuit het oogpunt van het handhaven van de bergingscapaciteit en het doorstromingsprofiel wordt de benodigde ruimte bij boezemkaden in beginsel aan de binnenzijde (landzijde) gezocht.

Bouwwerken in de harde waterkeringen (dijken)

5. In dijkstrekkingen met aaneengesloten bebouwing gelden de volgende toetsingscriteria.
 - a. Het hoogheemraadschap staat binnen het profiel van vrije ruimte geen nieuwbouw toe, tenzij de bestaande aanliggende bebouwing ook binnen het profiel van vrije ruimte staat en geen tekenen zijn die erop wijzen dat dit zal veranderen.
 - b. Het hoogheemraadschap staat geen nieuwbouw en vernieuwbouw toe, tenzij de vereiste standzekerheid van de waterkering gewaarborgd blijft en de bebouwing niet voorbij de bestaande doorgaande gevellijn wordt geplaatst.
 - c. De uitbreiding bij aanbouw mag niet naar de dijk gericht zijn, tenzij deze uitbreiding plaatsvindt buiten het profiel van vrije ruimte en niet voorbij de bestaande 'doorgaande gevellijn' komt.
 - d. In geval van nieuwbouw en vernieuwbouw bijvoorbeeld kelder of een verdiepte fundering wordt een aanvullende zelfstandig kerende damwand geplaatst zodat dat de constructie van de nieuwbouw of vernieuwbouw geen deel uitmaakt van de waterkerende constructie.
 - e. Voor vernieuwbouw wordt uitsluitend een watervergunning afgegeven als dit een bouwwerk betreft dat zich tussen het eerste en het laatste bouwwerk van de bebouwde dijkstrekking bevindt en deze verbouwing niet plaatsvindt voorbij de bestaande gevellijn.
6. Voor werken buiten de bebouwde dijkstrekking, dus op de onbebouwde dijkstrekking, zal uitsluitend een watervergunning worden afgegeven voor onvermijdbare waterstaatkundige werken ten behoeve van de waterkering, waterhuishouding, scheepvaart en openbare (dijk)wegen. Hierbij gelden de volgende toetsingscriteria.
 - a. Binnen de waterkering en binnen het profiel van vrije ruimte staat het hoogheemraadschap geen nieuwbouw toe tenzij dit werk een zwaarwegend maatschappelijk belang dient.
 - b. Als het profiel van vrije ruimte niet is vastgesteld laat de aanvrager deze voor eigen rekening berekenen.
 - c. Voor zover er ruimte is binnen het waterstaatswerk en het bouwen plaatsvindt buiten het profiel van vrije ruimte en er geen negatief effect is op de waterkerende veiligheid kan bebouwing worden toegestaan.
7. Bij herbouw van incidentele bebouwing beoordeelt het hoogheemraadschap allereerst of verplaatsen van de bebouwing tot buiten het profiel van vrije ruimte redelijkerwijs mogelijk is. Pas als dit niet het geval is worden de overige toetscriteria, zoals de kosten van de toekomstige dijkversterkingen beoordeeld.

Bouwwerken in de duinen

8. Buiten de bebouwingscontour van een kustplaats wordt geen nieuwe of grootschalige uitbreiding van bestaande bebouwing toegestaan.
9. Binnen de bebouwingscontour van een kustplaats is bebouwing in het waterstaatswerk toegestaan tenzij het werk leidt tot een landwaartse verschuiving van de afslaglijn.
10. Bouwwerken *in* de waterkering, zoals een parkeergarage of een onderkeldering, is niet toegestaan.
11. Zand dat als gevolg van de bouwactiviteit tussen het duinfront en het grensprofiel wordt verwijderd moet weer worden teruggebracht tussen het bouwwerk en de duinvoet.

Bouwwerken op het strand

Seizoenstrandbouwwerken:

12. De vergunning voor het plaatsen van seizoenstrandbouwwerken wordt verleend voor de periode 15 maart tot 15 oktober. Deze periode kan na schriftelijke toestemming van de beheerder worden verruimd van 1 maart tot 1 november.
13. Een vergunning is geldig voor de duur van maximaal vijf jaar.
14. Strandbouwwerken worden alleen toegestaan op locaties waar dat in het kader van het waterveiligheidsbelang verantwoord is, aangegeven op de Kustkaart.
15. Strandbouwwerken bevinden zich binnen het in de vergunning aangegeven bouwvlak en overschrijden de aangegeven maatgeving (breedte, diepte of hoogte) niet.
16. Strandbouwwerken worden geplaatst op palen op ten minste NAP+4.00 meter die minimaal 3 meter uit elkaar staan. Bebouwing onder de bodemplaats is verboden.
17. Het aanbrengen van een afzetting onder de bodemplaats is alleen toegestaan wanneer deze voldoende doorstuifbaar is. In praktijk betekent dit dat maximaal 50 % van het oppervlak is afgesloten. Ten tijde van zandsuppleties door het Rijk wordt de afzetting volledig verwijderd.
18. Het aanbrengen van een afzetting achter een bouwwerk is alleen toegestaan als deze volledig doorstuifbaar is.
19. De constructie van een bouwwerk is zodanig dat deze door een storm of een vloed niet in zijn geheel, maar in delen van de fundering wordt geslagen.
20. De constructie van het bouwwerk moet zodanig zijn dat het bouwwerk binnen een week kan worden afgebroken.
21. Kabels en leidingen liggen minimaal 1,00 m onder het gemiddelde doorgaande strandprofiel ter plaatse.
22. Wanneer een strandbouwwerk zand-, wind- of waterschade aan het kustfundament aanbrengt, dient dit direct door de vergunninghouder te worden hersteld.

Jaarrondstrandbouwwerken:

23. Voor bouwwerken op het strand die gedurende het gehele jaar aanwezig zijn, zijn naast de toetsingscriteria 23 tot en met 25 tevens de hierboven weergegeven criteria 13 tot en met 21 van toepassing.
24. De minimale afstand tussen de kopse kanten van twee opvolgende jaarrondstrandbouwwerken bedraagt 150 meter, tenzij de Lokale Kustkaart een kortere afstand aangeeft.
25. Het jaarrondstrandbouwwerk heeft een maximale breedte van 50 meter gemeten in de richting van de kustlijn.
26. Bij een jaarrondstrandbouwwerk mag ten behoeve van de energievoorziening 1 zeecontainer met een aggregaat worden geplaatst.
27. Toewijzing van strandbouwwerken jaarrond gebeurt op voorspraak van de betreffende gemeente.

Kleine strandbouwwerken:

28. Een vergunning is geldig voor de duur van maximaal vijf jaar.
29. Kleine strandbouwwerken worden alleen toegestaan op locaties waar dat in het kader van het waterveiligheidsbelang verantwoord is. Plaatsing van een strandbouwwerk klein gebeurt in overleg met de strandbeheerder van het hoogheemraadschap.
30. De vergunning voor het plaatsen van strandbouwwerken klein wordt verleend voor de periode 15 maart tot 15 oktober.

Taludtrappen

31. Een trap in het buitentalud van de waterkering is toegestaan, mits de trap openbaar is en een breed maatschappelijk doel dient en de toegang tot de waterkering anders niet binnen een afstand van 100 meter mogelijk is.

32. Ter voorkoming van holle ruimten door ongelijke zetting en risico voor uitspoeling wordt een taludtrap gemaakt van losse betonelementen van beperkte omvang. De elementen worden direct op het dijk materiaal aangebracht. Een fundering van de taludtrap in het dijklichaam is niet toegestaan.
33. Teneinde te voorkomen dat met fietsen langs de taludtrap, door het gras, de waterkering wordt bestegen, moet voor fietsen een voorziening in de vorm van een betonnen (fiets)goot worden aangebracht.
34. Openingen in de constructie van de taludtrap en in de aansluiting van de weg of toegangspad, op de kruin en in de teen van het talud zijn niet toegestaan.

Openbare verlichting

35. Openbare verlichting op de waterkering staat het hoogheemraadschap toe als dit noodzakelijk is voor de verkeersveiligheid of de sociale veiligheid.
36. Plaatsing van openbare verlichting geschiedt bij een weg op de kruin, aan de binnendijkse zijde van de verharding van de weg en bij een weg in de binnenonderberm aan de polderzijde van de verharding.
37. Ten behoeve van de stroomvoorziening van de openbare verlichting worden zo min mogelijk kabels in de waterkering gelegd.

Overige werken

38. Plaatsing in het waterstaatwerk van informatieborden voor publiekgebruik staat het hoogheemraadschap alleen toe als plaatsing buiten het waterstaatwerk niet mogelijk of effectief is.
39. Het plaatsten in het waterstaatwerk van palen of andere objecten ten behoeve van reclaimedoeleinden is niet toegestaan.
40. De kruin van de waterkering dient in de lengterichting goed bereikbaar te zijn en te blijven voor onderhoud en inspectie van de dijk en bij (dreigende) calamiteiten.

2.2 Bomen, struiken en andere opgaande houtige beplantingen

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - b. werken of opgaande (hout)beplantingen te plaatsen of te (be)houden, dan wel aanwezige (hout)beplantingen te verwijderen.

Algemene regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

In deze algemene regel wordt onder werken verstaan alle door menselijk toedoen ontstane of te maken constructies met toebehoren in de onderhoudszone van het oppervlaktewaterlichaam. Met beplantingen wordt bedoeld bomen, struiken en andere opgaande houtige beplantingen in de onderhoudszone van het oppervlaktewaterlichaam.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied is de onderhoudszone van alle oppervlaktewaterlichamen voor zover deze geen onderdeel uitmaakt van een waterkering en de bijbehorende beschermingszones. Tevens zijn onderhoudszones van oppervlaktewaterlichamen uitgesloten als deze onderhoudszone door het hoogheemraadschap of door een ander dan de melder wordt gebruikt voor het onderhoud van het oppervlaktewaterlichaam.

Raakvlakken met ander beleid hoogheemraadschap

Beleid voor uitlogende materialen.

Motivering van de algemene regel

Het aanbrengen van werken en beplantingen langs oppervlaktewaterlichamen is vanuit waterhuishoudkundig oogpunt relatief eenvoudig en komt veel voor. De relevante waterhuishoudkundige belangen kunnen voldoende worden gewaarborgd door het stellen van algemene regels.

Artikel 9 - Voorschriften werken en beplanting langs oppervlaktewaterlichamen

Geen vergunning krachtens artikel 4.1, eerste lid, onderdelen a en b, van de keur is vereist voor het aanbrengen van werken en beplantingen, indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.

1. Het werk en/of de beplanting wordt minimaal 1,50 m uit de insteek van het oppervlaktewaterlichaam aangebracht.
2. Direct na voltooiing van de werkzaamheden krijgt het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse van de werken dezelfde afmetingen als het overige aansluitende deel en zonder achterlating van vaste stoffen.
3. De houder, belanghebbende of rechtsopvolger onderhoudt het huidige profiel van het oppervlaktewater overeenkomstig de geldende keurbepalingen.
4. Voor zover van toepassing blijft de melder, belanghebbende of rechtsopvolger op grond van artikel 5.23, tweede lid, van de Wet gehouden op die gronden specie en maaisel te ontvangen,

- die tot regulier onderhoud van dat oppervlaktewaterlichaam worden verwijderd.
5. Ten minste tien werkdagen voordat met de werkzaamheden wordt aangevangen neemt de aanvrager contact op met de toezichthouder om de exacte plaats van de werken en beplanting te bepalen.
 6. Indien het werk of de beplanting wordt verwijderd, vindt dit zodanig plaats dat het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse dezelfde afmetingen verkrijgt als het overige aansluitende deel en zonder achterlating van ondieptes in het oppervlaktewaterlichaam.

Doel van de beleidsregel

Het doel van de beleidsregel is het beschermen van de functie van de waterkering als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem en het watersysteem. Bij opgaande (hout)beplantingen in de waterkering en de onderhoudszones van oppervlaktewaterlichamen is het van belang dat de waterkerende functie van de waterkering respectievelijk het beheer en daarmee de functie van het oppervlaktewaterlichaam is gegarandeerd.

Motivering van de beleidsregel

Bomen op waterkeringen vormen een potentiële bron van instabiliteit. Ze hebben door hun schaduwwerking een negatief effect op de kwaliteit van de grasmat en daarmee op de erosiebestendigheid van de waterkering. Bomen in waterkeringen zijn mede om deze reden, vanuit veiligheidsoverwegingen, ongewenst.

Voor het watersysteem kunnen overhangende takken van (hout)beplantingen, ook als deze beplantingen buiten het waterstaatswerk zijn geplaatst, het beheer en het onderhoud van het waterstaatswerk hinderen of zelfs onmogelijk maken.

Het hoogheemraadschap staat beplanting op waterkeringen en langs oppervlaktewaterlichamen toe mits het functioneren, het beheer en het gebruik van de waterkering of het watersysteem zijn gegarandeerd.

Toetsingscriteria

1. Op primaire waterkeringen staat het hoogheemraadschap geen bomen toe in de waterkerende vooroever, alsmede in het buitentalud.
2. Het hoogheemraadschap staat geen aanplant van nieuwe bomen en struiken toe op waterstaatwerken, tenzij de waterkering over voldoende overdimensionering beschikt zodat de aanplant buiten het profiel van vrije ruimte plaatsvindt en inspectie en beheer mogelijk blijft.
3. Aan het bepalen of van overdimensionering sprake is ligt een geotechnische onderbouwing door of in opdracht van de aanvrager ten grondslag.
4. Geen vergunning wordt verleend voor boven het waterstaatswerk overhangende takken van houtbeplantingen die buiten het waterstaatswerk zijn geplaatst. Deze overhangende takken dienen tot 3.0 meter boven de waterlijn te worden verwijderd. Voor de overhangende takken van beeldbepalende treurvormen van wilg, berk en dergelijke geldt deze bepaling niet. Hiervoor geldt dat deze takken moeten worden verwijderd of moeten worden opgesnoeid als daar ten behoeve van het beheer en onderhoud van het waterstaatswerk aanleiding voor is.

2.3 Kabels en leidingen

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werkzaamheden te verrichten;
 - b. werken te plaatsen of te (be)houden;
2. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur in een beschermingszone:
 - a. werken met een overdruk van 10 bar te plaatsen of te hebben;
 - b. explosiegevaarlijk materiaal of explosiegevaarlijke inrichtingen te hebben.
3. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen of te behouden.

Algemene regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

Een kabel en of leiding wordt in de zin van de keur beschouwd als een werk. Het leggen en (be)houden van kabels en leidingen zonder vergunning is daarom als gevolg van de keur verboden. Onder een kabel wordt verstaan een transportmedium, veelal voor elektriciteit of communicatie, zonder holle ruimte. Onder een leiding wordt verstaan een hol transportmedium voor vloeistof en/of gas. Waar in het volgende de term leiding wordt gebruikt, wordt daaronder ook een kabel begrepen.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied betreft oppervlaktewaterlichamen voor zover niet gelegen binnen de waterkering en de bijbehorende beschermingszones. Tevens zijn boezemwateren en oppervlaktewaterlichamen langs wegen in beheer van of in onderhoud bij het hoogheemraadschap uitgesloten.

Artikel 8 - Voorschriften kabels en leidingen

Geen vergunning krachtens artikel 4.1, eerste lid, onderdelen a en b, van de keur is vereist voor het aanbrengen, vervangen en/of verwijderen van een leiding indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.

1. Bij het kruisen van een oppervlaktewaterlichaam wordt de leiding minimaal 1,00 meter onder de vaste bodem en minimaal 1,00 meter onder de taluds van het oppervlaktewaterlichaam gelegd en onderhouden.
2. Het aanbrengen van een leiding in de langsrichting van een oppervlaktewaterlichaam vindt niet plaats in het water van dit oppervlaktewaterlichaam maar er langs en wel minimaal 1,00 meter uit de insteek van het oppervlaktewaterlichaam.
3. De verrichte ontgravingen in het oppervlaktewaterlichaam worden direct na voltooiing van de werkzaamheden aangevuld met het oorspronkelijk ontgraven bodemmateriaal. Deze aanvulling wordt afgewerkt met dezelfde taludhelling als de aangrenzende taludvlakken. Als er geen stabiel talud is terug te brengen met de ontgraven grond, wordt langs het geroerde talud

- een beschoeiing aangebracht met de bovenkant maximaal 0,15 meter boven het hoogst gehanteerde streefpeil.
4. Direct na voltooiing van de werkzaamheden krijgt het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse van de werken dezelfde afmetingen als het overige aansluitende deel, zonder achterlating van ondieptes in het oppervlaktewaterlichaam.
 5. De doorstroming (en eventuele doorvaart) in het oppervlaktewaterlichaam, respectievelijk ter plaatse van de werken, wordt niet gestremd of belemmerd.
 6. Bij het leggen van een leiding onder, over, in of langs een ondersteunend kunstwerk (brug of duiker) wordt het doorstromings- of doorvaartprofiel van het kunstwerk niet verkleind en wordt de leiding zodanig gelegd dat het kunstwerk te allen tijde kan worden vervangen of vernieuwd.
 7. Buiten bedrijf gestelde leidingen onder, over of langs het oppervlaktewaterlichaam worden door of in opdracht van de houder, belanghebbende, of rechtsopvolger verwijderd.
 8. Ten minste tien werkdagen voordat met de werkzaamheden wordt aangevangen, neemt de aanvrager contact op met de toezichthouder om de exacte plaats van de leiding te bepalen.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de waterstaatswerk als onderdeel van het waterstaatkundig systeem. Bij het aanbrengen van kabels en leidingen in of bij de waterkering is het voornamelijk van belang dat de waterkerende functie van de waterkering is gegarandeerd. Tevens wordt het gebruik, het beheer en het onderhoud van waterstaatwerken door kabels en leidingen bemoeilijkt of gehinderd.

Motivering van de beleidsregel

Als het waterstaatwerk een waterkering betreft hebben kabels en leidingen tevens effect op de stabiliteit en de sterkte en vormen dus een veiligheidsrisico. Veiligheidsrisico's worden o.a. veroorzaakt door:

- een kwelstroom die langs een kabel of leiding of binnen een bundel van leidingen kan ontstaan;
- het lekragen, ex- of imploderen van een leiding of mantelbuis;
- verstoring van de opbouw, de bedekking en de begroeiing van de waterkering bij de aanleg, onderhoud en reparaties van kabels en leidingen.

De veiligheid of het functioneren van de waterkering, nu en in de toekomst, mag niet in gevaar worden gebracht. Tevens moet het reguliere beheer en onderhoud van de waterkering mogelijk blijven. Daarnaast kunnen aanwezige kabels en leidingen technisch een belemmering vormen voor toekomstige dijkverbeteringen of leiden tot verhoging van de kosten. De normveiligheid van de waterkering mag als gevolg van het leggen van kabels en leidingen nooit in het geding komen. Bij gronden waar het maaiveld achter de waterkering een gelijke hoogte heeft als de kruinhoogte van de waterkering (Velzen-Noord, Alkmaar en Wieringen) en bij overgedimensioneerde waterkeringen waarbij de aanleg van de kabels en leidingen buiten het profiel van vrije ruimte mogelijk is, is er minder snel een veiligheidsrisico.

Als de aanleg van kabels en of leidingen maatschappelijk gewenst of noodzakelijk is en het toepassingsgebied van de algemene regels hierin niet voorziet of als een of meer voorschriften van de algemene regels door specifieke omstandigheden niet toepasbaar zijn kan met een watervergunning van het algemene verbod van de keur worden afgeweken. In de vergunning worden voorwaarden gesteld aan de locatie, de aanlegmethode, de periode van werkzaamheden, onderhoud, calamiteitenbestrijding, inspectie, incidentenregistratie en verwijdering. Kortom, het functioneren, het gebruik en het beheer van het waterstaatswerk moet zijn gegarandeerd en het uitvoeren van onderhoud mag niet onaanvaardbaar worden bemoeilijkt. Echter, niet alleen de

waterkeringen zijn van groot maatschappelijk belang. Dit geldt ook voor kabels en leidingen. Nauwe afstemming van alle belangen is een vereiste. Om deze reden hebben het hoogheemraadschap en de netbeheerders PWN Waterleidingbedrijf Noord-Holland, KPN en Liander een convenant gesloten. Dit convenant beoogt dat partijen elkaar in een zo vroeg mogelijk stadium betrekken bij het beoordelen, de planvorming en het beheer van primaire en regionale waterkeringen en netwerken. De daarmee gemoeide belangen dienen integraal afgewogen te worden, waarbij de veiligheid van de waterkeringen door HHNK en de leveringszekerheid door de netbeheerders geborgd moeten zijn

Met de volgende toetsingscriteria beoordeelt het hoogheemraadschap of sprake is van onaanvaardbare hinder of van veiligheidsrisico's.

Toetsingscriteria

Waterkeringen

1. Voor kabels en leidingen, inclusief de verstoringszone, wordt in principe een tracé gekozen buiten de beschermingszone. Als dit onmogelijk te voorkomen is, of uitsluitend tegen onaanvaardbaar hoge kosten, kunnen kabels en leidingen conform de technische eisen, risico-evaluatie en uitgangspunten van NEN 3650 en 3651 onder de volgende voorwaarden worden toegestaan:
 - a. bij het kruisen van *primaire* waterkeringen worden kwelproblemen voorkomen door kabels en leidingen het profiel van de dijk te laten volgen waarbij de gehele leiding boven het ontwerp maatgevend hoogwaterpeil wordt gelegd. In gevallen dat er geen ruimte is om de onderkant van de leiding boven het ontwerp maatgevende hoogwaterpeil aan te leggen, zal zoveel grondaanvulling op het waterstaatswerk moeten plaatsvinden dat de kabel of leiding toch zodanig kan worden aangebracht.
 - b. bij het kruisen van *regionale* waterkeringen heeft bovenstaande techniek de voorkeur. Is er onvoldoende ruimte om de leiding boven het maatgevend hoogwaterpeil te leggen dan hoeft er geen grondaanvulling plaatst te vinden. De kabel- of leidingdoorvoer moet dan zo hoog als mogelijk en in open ontgraving worden aangebracht met minimale roering van het dijklichaam en de grondslag. Als open ontgraving vanwege verkeerhinder e.d. niet mogelijk is, kan gekozen worden voor een diepe horizontaal gestuurde boring mits grondmechanisch onderzoek uitwijst dat de waterstaatkundige veiligheid niet onaanvaardbaar wordt aangetast. De kabel en/of leiding moet voldoende dekking hebben onder de bodem van de watergang, ook na jarenlange zetting en bodemdaling.
 - c. Bij waterkeringen waar geen permanent water wordt gekeerd zijn gestuurde boringen toegestaan.
2. Kabels en leidingen in de lengterichting van de waterkering worden buiten het keurgebied in het profiel van vrije ruimte van de waterkering gelegd. Leidingen worden zodanig gelegd zodanig dat ook de invloedzone van de leiding hier buiten valt.
3. Lid 2 is niet van toepassing op kabels en leidingen van nutsvoorzieningen voor woningen en bedrijven binnen de waterkering als hiervoor geen alternatief tracé mogelijk is. De kabels en leidingen worden gelegd op de minst bezwaarlijke plaats, die wordt bepaald aan de hand van de vigerende richtlijnen voor veiligheidstoetsing.
4. Bij regionale waterkeringen waar het water permanent bijna tegen de kruin staat (meestal boezemkaden) worden kabels en leidingen aan de binnenkruinlijn gelegd, mits het risico van afschuiving van de binnenkruin of het binnentalud (microstabiliteit) hierbij beperkt blijft.
5. Leidingen in waterkeringen zijn voorzien van bereikbare afsluiters.
6. Kabels en leidingen worden zoveel als mogelijk in gezamenlijke tracés gelegd, doch niet gebundeld.

Watersysteem

7. Het leggen of behouden van kabels en/of leidingen leidt niet tot stagnatie van de waterbeheersing en tot het bemoeilijken van onderhoudswerkzaamheden aan het waterstaatswerk. Als tijdelijke stagnatie van de waterbeheersing tijdens het leggen niet kan worden voorkomen vindt vooraf overleg plaats. Maatregelen om schade, overlast en watertekort te voorkomen worden door de aanvrager genomen.
8. Kabels en leidingen worden niet boven het wateroppervlak aangebracht. Een uitzondering hierop vormen aansluitconstructies voor drijvende woningen, hoogspanningskabels en de kabels en/of leidingen die worden bevestigd aan een vaste brug, mits de doorvaarthoogte niet wordt beperkt.

2.4 Grondwerk, ophogen en aanleg van verharding op de waterkering

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - b. werken of te plaatsen of te (be)houden, dan wel te verwijderen;
 - i. binnen 50 meter van de in- of uitstroomopening van een gemaal, inlaat, stuw of soortgelijke installatie ligplaats in te nemen met een schip, dan wel te zwemmen, te duiken of de watersport te beoefenen;
3. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur verboden in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen of te behouden.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van waterkeringen als onderdeel van het waterstaatkundig systeem. Bij grondwerk, ophogen en aanleg van verharding op de waterkering is het voornamelijk van belang dat de waterkerende functie van de waterkering is gegarandeerd.

Motivering van de beleidsregel

Van oudsher zijn waterkeringen voor de aanleg van wegen gebruikt. Voor aanliggende bebouwing en aansluitende wegen zijn op- en afritten aangelegd. Door de aanwezigheid en het gebruik van de weg en de op- en afritten kan de stabiliteit van de waterkering worden aangetast. Door spoorvorming in (onverharde) wegen, de diepte van de fundering van de verhardingsconstructie en door schade aan de grasmat door uitwijkend verkeer, parkeren van voertuigen en de gladheidbestrijding, kan de gevoeligheid van erosie van de kruin en het talud toenemen. Ook kan de kruinhoogte als gevolg van langdurige of zware verkeersbelasting afnemen en kunnen trillingen schade aan de waterkering veroorzaken. Het waarborgen van de veiligheid van de waterkering staat bij de aanleg en instandhouding van wegen voorop. Zo nodig zal het hoogheemraadschap aanvullende eisen stellen met betrekking tot de toegestane verkeersbelasting van de wegen en paden die op en aan de waterkeringen liggen.

Voor medegebruik van waterkeringen kunnen activiteiten op de waterkeringen worden ontwikkeld waarvoor grondwerk of het ophogen gewenst is. Ook dit kan de stabiliteit van de waterkering onaanvaardbaar aantasten.

Toetsingscriteria

1. Na realisatie van het grondwerk, het ophogen of het aanbrengen van of reconstructie van de verharding en het gebruik van de waterkering voldoet de waterkering aan de normen voor de waterkerende veiligheid van het waterstaatswerk op lange termijn. Voor primaire waterkeringen van de Noordzeekust geldt de termijn van 200 jaar, voor de overige primaire waterkeringen 100 jaar, en voor de regionale waterkeringen 50 jaar.
2. De aanvrager toont, voor zover van toepassing, bij de aanvraag door middel van een door een deskundige opgestelde berekening het volgende aan:
 - a. de verwachte verkeersbelasting van een nieuwe of gereconstrueerde verharding;
 - b. dat de stabiliteit van de waterkering door de aanleg en het gebruik van de verharding niet wordt aangetast;

- c. dat de kruinhoogte van de waterkering als gevolg van de verkeersbelasting en inklinking niet binnen de in lid 1 genoemde termijnen onder de benodigde kruinhoogte van de waterkering komt te liggen. De kosten van deze rapportage zijn voor rekening van de aanvrager;
 - d. dat de doorlatendheid van de waterkering als gevolg van het grondwerk, ophogen en aanleg van verharding op de waterkering niet wordt vergroot.
3. Een op- en afrit wordt uitsluitend toegestaan voor het bereiken van een woning, bedrijfsgebouw of perceel waarvoor geen andere of veilige toegang mogelijk is dan via de waterkering.
4. Per perceel is slechts één op- en/of afrit toegestaan. Als dit vanwege de bedrijfsvoering of voor de verkeersveiligheid noodzakelijk is, kan hiervan worden afgeweken.

2.5 Dempen en graven van oppervlaktewaterlichamen

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werkzaamheden te verrichten;
 - b. vaste stoffen, te brengen, te hebben of te (be)houden;

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het waterstaatswerk als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem.

Motivering van de beleidsregel

Het gebruik, beheer en onderhoud van waterstaatwerken of beschermingszone kan door dempen en graven worden bemoeilijkt of worden gehinderd. Het verbod in de keur om zonder watervergunning deze activiteit uit te voeren is gericht op het beheersen van de risico's hiervan voor het waterbeheer. Als graven en dempen maatschappelijk gewenst of noodzakelijk is, kan een watervergunning worden afgegeven. Voorwaarde hierbij is dat het functioneren en het gebruik van het waterstaatswerk of de beschermingszone is gegarandeerd, het uitvoeren van onderhoud niet wordt bemoeilijkt en bij demping de waterbeheersing niet onaanvaardbaar wordt geschaad. Met de volgende toetsingscriteria beoordeelt het hoogheemraadschap of hiervan sprake is.

Toetsingscriteria

1. Voorkomen wordt dat de waterbeheersing (aan- en afvoer) stagneert.
2. Het ontstaan van kopsloten wordt voorkomen.

Compensatie

3. Bij demping compenseert de aanvrager de waterberging door middel van het verbreden van een waterloop of door het graven van een vervangend oppervlaktewaterlichaam met minimaal de zelfde oppervlakte. Compensatie vindt plaats binnen het betreffende peilgebied en nabij de voorgenomen demping. Is dit niet binnen het betreffende peilgebied mogelijk, dan wordt in overleg met het hoogheemraadschap een alternatieve locatie buiten het peilgebied aangewezen.
4. Bij de berekening van de compensatie van een niet-watervoerend oppervlaktewaterlichaam wordt uitgegaan van het gemiddelde van de bodembreedte en de breedte op insteekhoogte.
5. Bij de berekening van de compensatie van een watervoerend oppervlaktewaterlichaam wordt uitgegaan van de gemiddelde waterbreedte op de waterlijn bij het hoogst vastgestelde peil.
6. Is bij de berekening van de compensatie de actuele waterbreedte smaller dan de vereiste leggermaat, dan wordt hierbij de vereiste leggermaten aangehouden. Als aannemelijk is dat het oppervlaktewaterlichaam nooit aan de vereiste leggermaat heeft voldaan dan wordt bij de berekening van de compensatie uitgegaan van de werkelijke afmetingen.
7. Is bij de berekening de actuele waterbreedte groter dan de vereiste leggermaat en levert deze overmaat een bijdrage in de waterberging, dan geldt dat wat gedempt wordt gecompenseerd moet worden. Als aannemelijk is dat het werkelijke profiel door afkalving groter is dan het vereiste profiel wordt voor de compensatieberekening uitgegaan van de vereiste afmetingen.

8. Compenseren van te dempen oppervlaktewaterlichamen geschiedt voorafgaand aan het dempen, tenzij in overleg met het hoogheemraadschap anders is overeengekomen.
9. In specifieke gevallen waarbij compensatie redelijkerwijs plaatselijk niet kan worden verlangd en waarbij de afname van het bergend oppervlak minder is dan 30 m² (bijvoorbeeld bij aanleg van dammen en bij overhoeken) is compensatie mogelijk door gebruik te maken van dempingsrecht. De hoogte van dit dempingsrecht is door het college van hoofdingelanden vastgesteld.

Profiel

10. Een nieuw of een te verbreden of voor vervanging te graven oppervlaktewaterlichaam voldoet ten minste aan de leggerafmetingen. Indien de legger geen duidelijkheid biedt dient het profiel gelijk en aansluitend te zijn op het overige vereiste profiel van een gelijksoortig oppervlaktewaterlichaam.
11. Het talud wordt zodanig afgewerkt, ingericht en onderhouden dat het stabiel is en uitzakken of uitspoeling wordt voorkomen. De taludhelling is gelijk aan de helling die in die regio wordt toegepast, doch is niet steiler dan 1:1½.
12. Bij verbreding van een bestaand oppervlaktewaterlichaam wordt uitgegaan van een verbreding van minimaal 0,30 m. Het oppervlaktewaterlichaam moet zodanig zijn ingericht dat de flora en fauna zich volwaardig kan ontwikkelen en handhaven.
13. Als beide oevers van een te graven primair oppervlaktewaterlichaam zodanig worden ingericht dat verbreding in de toekomst niet meer mogelijk is, dan wordt dit oppervlaktewaterlichaam gegraven op de afmetingen van het geldende maatgevend profiel waarbij de waterbreedte in principe wordt vermeerderd met 25% hiervan, met een minimum van 2 meter. De exacte maatvoering wordt bepaald in overleg met het hoogheemraadschap.
14. In stedelijk gebied heeft een nieuw te graven oppervlaktewaterlichaam een minimale breedte op de waterlijn van 6 meter en een diepte van 1 meter, tenzij anders bepaald.

Onderhoud

15. Nieuw te graven oppervlaktewaterlichamen staan zodanig in open verbinding met het bestaande watersysteem dat het varend onderhoud onbelemmerd varend kan verplaatsen. In stedelijk gebied is het uitgangspunt dat het oppervlaktewaterlichaam varend wordt onderhouden

2.6 Peilafwijkingen

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - g. de waterstand in een oppervlaktewaterlichaam op een peil te brengen of te houden, anders dan het peil dat in het voor dat oppervlaktewaterlichaam geldende peilbesluit is opgenomen of dat normaal wordt aangehouden.

Raakvlakken met andere wet- en regelgeving

Als er behoefte bestaat om een afwijking van het peil van een peilbesluit kan worden gekozen voor een partiële herziening van het peilbesluit of voor een watervergunning. In de situatie dat het hoogheemraadschap beoordeelt dat het gewijzigde peil verplicht gevoerd moet worden, wordt gekozen voor een partiële herziening van het peilbesluit. Als het gewijzigde peil niet verplicht gevoerd hoeft te worden kan het gewijzigde peil worden geregeld met een watervergunning. Voor de verbetering van de ontwatering van de percelen door middel bemaling op de drainage is op grond van artikel 4.9 van de keur een watervergunning vereist voor het onttrekken van grondwater. In de situatie dat de onttrekking minder bedraagt dan 4.000 m³ per maand kan op grond van artikel 15 van de Algemene regels bij de keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010 worden volstaan met een melding. Als de drainage ook gevolgen heeft voor de waterstand in een oppervlaktewaterlichaam moet een beschikking voor peilafwijking worden aangevraagd. Voor het lozen van het onttrokken grondwater is op grond van de artikelen 4.7 respectievelijk 4.8 van de keur en op grond van het Besluit lozen buiten inrichtingen een watervergunning dan wel een melding noodzakelijk. Ook het plaatsen van een werk (pomp) is op grond van artikel 4.1 lid b van de keur vergunningplichtig als dit in het waterstaatswerk plaatsvindt.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem.

Motivering van de beleidsregel

Het realiseren van een peilafwijking voor een deel van een waterstaatkundig systeem heeft tot gevolg dat dit deel geen integraal onderdeel meer uitmaakt van dit waterstaatkundige systeem. Hierdoor kan het gebruik, het beheer en het onderhoud van het waterstaatkundig systeem worden bemoeilijkt of worden gehinderd. Het verbod in de keur om zonder watervergunning deze activiteit uit te voeren is gericht op het beheersen van de risico's hiervan. Als de peilafwijking maatschappelijk gewenst of noodzakelijk is kan een watervergunning worden afgegeven. Voorwaarde hierbij is dat het functioneren en het gebruik van het waterstaatswerk is gegarandeerd, het uitvoeren van onderhoud niet wordt bemoeilijkt en de waterbeheersing niet onaanvaardbaar wordt geschaad.

Op 10 september 2009 is het rapport *Beleidsregels Peilafwijkingen 2009*, (registratienummer 09.25528) vastgesteld. Is het peilbesluit na 1 januari 2010 vastgesteld, dan wordt een aanvraag voor een peilafwijking aan de hand van de Beleidsregels Peilafwijkingen 2009 beoordeeld. Is het peilbesluit van vóór deze datum dan vormen de *beleidsregels peilafwijkingen 2009* een nadere uitwerking van dat peilbesluit. Als de inhoud van het peilbesluit op dit punt strijdig is met de *beleidsregels peilafwijkingen 2009*, dan is het peilbesluit leidend. Het gaat hierbij specifiek om gebiedsgerichte beperkingen ten aanzien van de maximale drooglegging, de maaiveld daling en onderwaterdrainage.

Hieronder zijn de beleidsregels uit het rapport *Beleidsregels Peilafwijkingen 2009* weergegeven.

Beleidsregels peilafwijkingen 2009

1. Een aanvraag wordt allereerst getoetst op het nut en de noodzaak voor een peilafwijking. Hierbij kijkt het hoogheemraadschap naar de motivatie van de aanvrager en of de onderbouwing hiervan voldoende is. Een motivatie voor een aanvraag van een peilafwijking kan o.a. zijn:
 - a. het beperken van landbouwschade door het gevoerde peil;
 - b. het verminderen van schade aan bebouwing;
 - c. het verminderen van schade aan natuur- en cultuurhistorische waarden.
2. Bij een duidelijk nut en noodzaak van de peilafwijking wordt de aangevraagde peilafwijking getoetst en afgewogen op de effecten. Bij verwachte negatieve effecten kan het hoogheemraadschap een aanvullend onderzoek eisen; de resultaten worden ter beoordeling aangeboden aan het waterschap.
 - a. Indien er geen negatieve effecten zijn, wordt er een vergunning afgegeven. Ook wanneer de negatieve effecten acceptabel zijn en opwegen tegen de voordelen van de peilafwijking is vergunning mogelijk.
 - b. Als de negatieve effecten onacceptabel zijn wordt de aanvraag voor de peilafwijking afgewezen.
 - c. In een aantal gevallen zijn negatieve effecten door een aangepaste inrichting te voorkomen of te compenseren (bijvoorbeeld met mitigerende maatregelen), zodat de peilafwijking met een aangepaste inrichting toch vergund kan worden. Het initiatief voor het aanpassen van de vergunningsaanvraag ligt bij de vergunningaanvrager.
3. Bij de toets op effecten en afweging wordt rekening gehouden met de onderstaande aspecten.

Bebouwing

 - De peilafwijking mag geen negatief effect hebben op de funderingen van gebouwen.
 - De peilafwijking mag niet leiden tot overlast, zoals bijvoorbeeld vochtige muren en natte kruipruimtes.

Wegen

 - De peilafwijking mag geen negatief effect hebben op de stabiliteit van wegen.
 - De peilafwijking mag geen negatief effect hebben op de afwatering van wegen.

Waterkeringen

 - De peilafwijking mag geen negatief effect hebben op de werking van een waterkering.

Agrarisch

 - De peilafwijking mag geen negatief effect hebben op de direct omliggende agrarische percelen.

Cultuurhistorie

- Cultuurhistorische waarden en archeologische vindplaatsen moeten beschermd blijven.
- Bij verwachte negatieve effecten wordt ter beoordeling contact opgenomen met de provincie.

Natuur

- De peilafwijking mag (in totaliteit) geen negatief effect hebben op de (in de omgeving) aanwezige natuurwaarden; bij eventuele achteruitgang van natuurwaarden als gevolg van een peilwijziging wordt gecompenseerd, zodat de positieve effecten opwegen tegen de negatieve effecten.
- De peilafwijking wordt getoetst aan de Natura 2000-wetgeving. De aanvraag zal getoetst moeten worden op significant negatieve effecten, zowel in het gebied zelf als in de externe werking.

Ruimtelijke ontwikkelingen

- De peilafwijking mag geen hinder opleveren voor ruimtelijke ontwikkelingen in het gebied.
- Door het verhogen van het peil wordt de waterberging in de peilafwijking verkleind. Er wordt geadviseerd in dat geval de beschikbare waterberging te vergroten. De aanvrager draagt zelf het risico voor de gevolgen van het verkleinen

Bestemming

- Het legale grondgebruik is leidend bij de afweging van een peilafwijking.
- Wanneer het bestemmingsplan onvoldoende duidelijkheid¹ biedt wordt afgewogen welk grondgebruik gefaciliteerd wordt. Bij deze afweging wordt gebruikt gemaakt van de meest recente versie van het Landelijk Grondgebruiksbestand Nederland (versie 5) en het huidige of gewenste grondgebruik. Aan de facilitering van de gebruiksfuncties die in het gebied aanwezig zijn is een grens gesteld. Alles kan nu eenmaal niet altijd overal.

Maaiveldaling

- Om de maaiveldaling te beperken kunnen in de vergunning aan de inrichting van de peilafwijking en het peilbeheer specifieke voorwaarden worden gesteld.

Waterberging binnen de peilafwijking

- Dempingen als gevolg van de aanleg van de peilafwijkingen moeten worden gecompenseerd.
- Door het verhogen van het peil wordt de waterberging in de peilafwijking verkleind. Er wordt geadviseerd in dat geval de beschikbare waterberging te vergroten. De aanvrager draagt zelf het risico voor de gevolgen van het verkleinen van de waterberging binnen de peilafwijking.

Robuustheid / beheersbaarheid watersysteem

- Het hoogheemraadschap streeft naar robuuste goed beheersbare peilgebieden. In het WBP4 staat dat voor een robuust watersysteem versnippering zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Versnippering kan echter zowel een positief als negatief effect hebben op de waterbeheersing. Een peilafwijking hoeft dus niet altijd een negatief effect te hebben op de beheersbaarheid van het watersysteem. Maatwerk is daarom noodzakelijk. Om te kunnen bepalen wat voor effect de versnippering heeft op de waterbeheersing zal dit per aanvraag nader onderzocht moeten worden.
- Indien een koppeling met een ander peilgebied of peilafwijking mogelijk is, zal worden bekeken of deze koppeling gewenst is. In dat geval wordt er een aangepaste inrichting in de vergunning voorgeschreven. Ook het instellen van een nieuw peilgebied is een mogelijke inrichting.

Hydraulisch systeem

- De peilafwijking mag geen negatieve effecten hebben op het functioneren van het watersysteem van het peilgebied. De inrichting van de peilafwijking moet zodanig zijn dat

de wateraan- en afvoer gegarandeerd blijven.

Waterkwaliteit

- Bij de inrichting van de peilafwijking wordt rekening gehouden met de waterkwaliteit binnen en buiten de peilafwijking. Doorstroming van de waterlopen in de omgeving van de peilafwijking moet mogelijk blijven. De watergangen binnen de peilafwijking moeten voldoende op diepte zijn / worden gebracht.

Aanliggende eigenaren

- Bij een vergunningsaanvraag voor een peilafwijking die (tevens) betrekking heeft op een scheidingsloot tussen twee eigenaren, wordt het belang van de aanliggende eigenaren meegenomen in de afweging.

¹ Het legale grondgebruik, dus het bestemmingsplan is leidend. Het bestemmingsplan kent echter vaak alleen de bestemming 'grond voor agrarische doeleinden'. Dit biedt door de verscheidenheid van agrarische activiteiten, met ieder specifieke eisen ten aanzien van de drooglegging - voor de toetsing of er al voldoende drooglegging is - onvoldoende informatie. Van belang is dus welk specifiek grondgebruik moet worden getoetst. Meestal is dit het actuele grondgebruik, maar bij ontwikkelingen kan ook het toekomstige grondgebruik worden aangehouden. De afweging dient gemotiveerd te worden op basis van onder andere het waterbeheerplan (niet alles kan overal) en de structuurvisie. Ook andere argumenten kunnen van toepassing zijn.

2.7 Ondersteunende kunstwerken in het watersysteem

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werkzaamheden te verrichten;
 - c. vaste stoffen te brengen, te hebben of te (be)houden;
 - g. de waterstand in een oppervlaktewaterlichaam op een peil te brengen of te houden, anders dan het peil dat in het voor dat oppervlaktewaterlichaam geldende peilbesluit is opgenomen of dat normaal wordt aangehouden.

Raakvlakken met andere wet- en regelgeving

Het oprichten van bepaalde kunstwerken kan tevens raakvlakken hebben met verschillende bepalingen van de keur. Zo wordt het aanbrengen van een dam in een oppervlaktewaterlichaam beschouwd als demping en valt dus ook onder de toetsingscriteria van paragraaf 2.5. Voor de kunstwerken die het peil kunnen regelen (gemalen, bemalingsinrichtingen, stuwen, afsluitbare duikers) is voor het werk een watervergunning nodig. Als met dit werk een afwijkend peil wordt gerealiseerd gelden de bepalingen uit de watervergunning voor de peilafwijking of is een partiële herziening van het peilbesluit van toepassing. Wanneer het betreffende werk gevolgen heeft voor de doorvaart kunnen ook regels die gesteld zijn in het kader van dit vaarwegbeheer van belang zijn.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het waterstaatswerk als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Belangrijke aspecten daarbij zijn het in stand houden van de doorstroming en bergingscapaciteit, het waarborgen van de stabiliteit van de taluds en de normale onderhoudsmogelijkheden.

Motivering van de beleidsregel

Algemeen

Een kunstwerk wordt geplaatst met een specifiek doel. Dit kan zijn ten behoeve van het waterbeheer, het verbinden van wegen en percelen over oppervlaktewaterlichamen. Als het werk geheel of gedeeltelijk in het oppervlaktewaterlichaam wordt geplaatst kan dit effect hebben op de doorstroming en kan er ophoping van vuil ontstaan. Daarnaast kan het gewicht van het werk de stabiliteit van de oever beïnvloeden. Er worden daarom eisen gesteld aan de positie van het werk in het waterstaatkundig systeem. Het is van belang dat een werk het doelmatig onderhoud aan het oppervlaktewaterlichaam en de oevers niet belemmert. Wanneer kunstwerken dicht bij elkaar liggen kan het doelmatig onderhoud met behulp van machines onmogelijk worden. Er worden daarom eisen gesteld aan bijvoorbeeld de plaats van het kunstwerk. Tevens zijn er om deze reden eisen aan de hoogte van het werk ten opzichte van de waterlijn.

Toetsingscriteria

Algemeen

1. De constructie van de dam of ander kunstwerk en de eventuele fundering dienen deugdelijk te zijn. Indien het hoogheemraadschap dit nodig acht, overlegt de aanvrager hiervan een berekening.
2. Kunstwerken waardoor het doelmatig onderhoud van het oppervlaktewaterlichaam of oevers met behulp van machines wordt belemmerd, worden tenminste 5 meter uit elkaar geplaatst. Als deze onderlinge afstand niet mogelijk is onderhoudt de vergunninghouder van het kunstwerk het watersysteem en de oevers aan weerszijden van het kunstwerk over een afstand van 5 meter.

Bruggen en duikers

3. De minimale doorstromingsafmetingen van een duiker zijn afgestemd op de vereiste waterdoorvoer en worden door het hoogheemraadschap aangegeven. Als uitgangspunt geldt als minimale inwendige diameter van een duiker 0,50 meter. Onder en langs wegen en fietspaden geldt 0,60 meter en in stedelijke gebieden 0,80 meter.
4. Uitgaande van een maatgevende gemaalcapaciteit van 10m³/min/100 ha mag de opstuwings door het kunstwerk niet meer bedragen dan 10 millimeter. Bij meerdere kunstwerken achter elkaar moeten, zo nodig, grotere doorstromingsafmetingen (duikerdiameters) worden toegepast.
5. Lokale omstandigheden waarbij de in lid 3 genoemde standaard duikerafmeting niet in verhouding is met de afvoerfunctie van het oppervlaktewaterlichaam (greppel, kopsloot) of daar waar de afvoer vertraagd moet worden kunnen aanleiding geven voor kleinere doorstroomafmetingen (duikerdiameters).
6. De maximale lengte van een duiker is 15,00 m. In bijzondere gevallen waar langere duikers aantoonbaar onvermijdelijk zijn kan hiervan worden afgeweken. Hierbij zijn extra uitvoeringsvoorschriften voor bijvoorbeeld inspectieputten van toepassing.
7. De hoogteligging van binnen onderkant (bok) van de duiker wordt als een hoogtemaat ten opzichte van het NAP sloot voorgeschreven.
8. Als in een oppervlaktewaterlichaam feitelijk vaarverkeer voorkomt of als dit oppervlaktewaterlichaam op grond van een publiekrechtelijke regeling (bestemmingsplan, verordening en dergelijke) als vaar- of scheepsroute is aangewezen, staat het hoogheemraadschap alleen een brug of doorvaarbare duiker toe met een op deze functie afgestemde hoogte, breedte en diepte.
9. In door het hoogheemraadschap varend te onderhouden oppervlaktewaterlichamen worden uitsluitend bruggen of doorvaarbare duikers toegestaan.
10. Bruggen en doorvaarbare duikers dienen vanwege de afmetingen van het materieel voor varend onderhoud een minimaal doorvaartprofiel met een breedte van 2,50 meter te hebben en een hoogte van minimaal 1,10 meter ten opzichte van het plaatselijk geldende peil. Verder dient ten opzichte van het laagst geldende peil een minimale waterdiepte van 0,90 meter of gelijk aan de minimale doorvaartdiepte van de betreffende waterloop aanwezig te zijn. Op grond van publiekrechtelijke plannen kunnen plaatselijk ook andere afmetingen gelden.

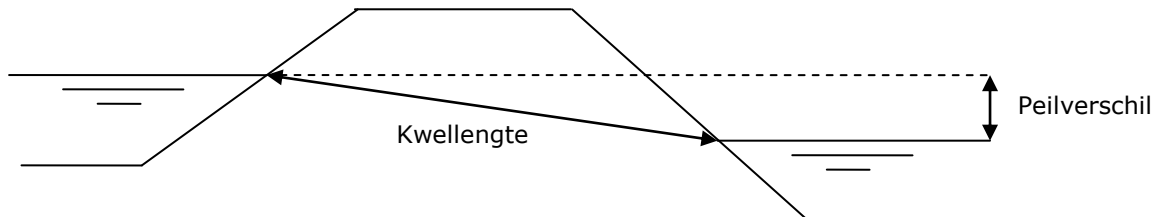
Toegangsdam

11. Er wordt maximaal één toegangsdam per perceel toegestaan. Als dit vanwege de bedrijfsvoering of voor de verkeersveiligheid noodzakelijk is, kan hiervan worden afgeweken. Bij meerdere dammen is de afstand tussen de dammen tenminste 5 m.

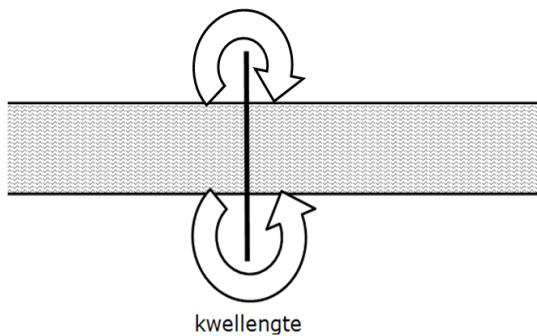
Peilscheidingsdam

12. Bij een peilscheidingsdam wordt per 0,10 meter peilverschil 1 meter kwellengte op de (grond)waterlijn in de dam aangehouden met een minimum van 5 meter. Per 0,10 meter extra peilverschil is een extra kwellengte van 1,00 meter vereist. Zie onderstaande schematische tekening.

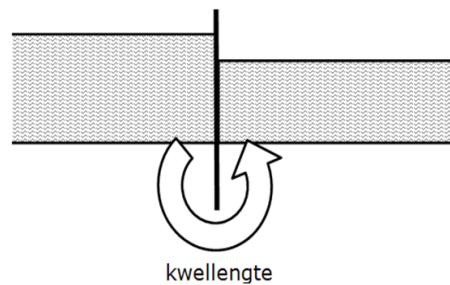

13. Bij een keerschot moet de lengte en breedte van de constructie voldoende kwellengte creëren. De kwellengte bedraagt minimaal 5,00 m, gemeten tussen de waterpeilen aan weerszijden van de peilscheiding. Boven de 0,50 meter peilverschil is per 0,10 meter extra peilverschil, een extra kwellengte van 1,00 meter vereist. Zie onderstaande schematische tekeningen.
14. De bovenzijde van een peilscheidingsdam of een keerschot wordt niet lager aangelegd dan de hoogte van het naastgelegen maaiveld. Als het maaiveld meer dan 0,70 meter hoger ligt dan het ter plaatse hoogst gevoerde waterpeil wordt de bovenzijde van het keerschot tenminste 0.70 meter boven dit peil aangelegd.
15. Drainage onder en tot ten minste 5,00 meter uit de peilscheidingsdam of keerschot is verboden. De eventueel aanwezige drainage wordt in zijn geheel verwijderd.

Bovenaanzicht peilscheiding
d.m.v. keerschot

zijaanzicht peilscheiding
d.m.v. keerschot

2.8 Natuurvriendelijke oevers, rietkragen en waterplanten

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:

- a. werkzaamheden te verrichten;
- b. werken of opgaande (hout)beplantingen te plaatsen of te (be)houden, dan wel aanwezige (hout)beplantingen te verwijderen.

Algemene Regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

In deze algemene regel wordt onder het werk een natuurvriendelijke oever verstaan. Een natuurvriendelijke oever is een oever die zo is aangelegd dat er naast de waterkerende en waterbergende functie ook zodanig rekening is gehouden met de ecologische en landschappelijke functie zodat de oever een natuurlijke overgang vormt tussen water en land.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied is alle oppervlaktewaterlichamen voor zover niet gelegen binnen de waterkering. Tevens zijn boezemwateren en oppervlaktewaterlichamen uitgesloten als deze vanaf de betreffende oever door het hoogheemraadschap worden onderhouden. De natuurvriendelijke oever wordt niet gegraven als compenserende waterberging.

Artikel 6 - Voorschriften natuurvriendelijke oever

Geen vergunning krachtens artikel 4.1 eerste lid, onderdelen a en b, van de keur is vereist voor het aanbrengen van een natuurvriendelijke oever indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.

1. De natuurvriendelijke oever wordt buiten de huidige oeverlijn aan de landzijde aangelegd.
2. De taluds worden aangelegd met een helling van 1 : 2 of flauwer.
3. De natuurvriendelijke oever is voldoende stevig zodat verzakking geheel is uitgesloten; eventueel wordt het talud met natuurlijke materialen (beplantingen, natuursteen en dergelijke) verankerd.
4. Aanwezige oude beschoeiingresten of andere oeververdedigingen worden volledig verwijderd.
5. De houder, belanghebbende of rechtsopvolger onderhoudt het huidige profiel van het oppervlaktewaterlichaam overeenkomstig de geldende keurbepalingen.
6. Het onderhoud van de natuurvriendelijke oever wordt verzorgd door de houder, belanghebbende of rechtsopvolger.
7. Ten minste tien werkdagen voordat met de werkzaamheden wordt aangevangen, neemt de aanvrager contact op met de toezichthouder om de exacte plaats van de natuurvriendelijke oever te bepalen.

Raakvlakken met andere wet- en regelgeving

Indien de begroeiing bestaat uit beschermde soorten gelden er op grond van de Flora- en faunawet verbodsbepalingen en voorwaarden waaronder bepaalde onderhoudshandelingen mogen plaatsvinden. Indien de waterhuishouding onaanvaardbaar wordt belemmerd mag overeenkomstig de Gedragscode Flora- en faunawet voor waterschappen deze begroeiing in overleg met de rayonbeheerder van het hoogheemraadschap voor een deel worden gemaaid.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Belangrijke aspecten daarbij zijn het in stand houden van de doorstroming, bergingscapaciteit en het waarborgen van de stabiliteit van de taluds.

Motivering van de beleidsregel

Naast het toepassingsgebied van de algemene regels staat het hoogheemraadschap natuurvriendelijke oevers of een plas-drasberm in principe met een watervergunning toe, mits het functioneren, het onderhoud en het gebruik van het watersysteem zijn gegarandeerd. De watervergunning is gericht op het in stand houden van de functie van de oever en het beheer en het onderhoud van het oppervlaktewaterlichaam. Als een dergelijke oeverinrichting onderdeel uitmaakt van een waterberging zal dit in de integrale vergunning voor deze waterberging worden geregeld. Bij het afgeven van een watervergunning voor aanbrengen van beplantingen etc. in het oppervlaktewaterlichaam wordt de onderhoudsverplichting uit de keur voor het betreffende gedeelte van het oppervlaktewaterlichaam aangepast.

Toetsingscriteria natuurvriendelijke oevers, rietkragen en het houden van waterplanten

1. De realisatie van een natuurvriendelijke oever, het ontwikkelen van een rietkraag of het houden van waterplanten in een oppervlaktewaterlichaam is toegestaan als voor dit oppervlaktewaterlichaam het volgende geldt:
 - a. binnen het minimaal benodigd hydraulisch profiel is voldoende ruimte aanwezig voor de noodzakelijke waterdoorvoer en het feitelijk vaarverkeer en
 - b. het oppervlaktewaterlichaam is, als onderhoud varend plaatsvindt, breder dan 6,00 meter.
2. De aanleg van natuurvriendelijke oevers langs particuliere percelen wordt uitsluitend toegestaan als de onder 1 genoemde toetsingscriteria ook bij het achterwege blijven van het onderhoud aan deze oever gegarandeerd is en verlanden wordt voorkomen.
3. Als er buiten het minimaal benodigd hydraulisch profiel van het oppervlaktewaterlichaam ruimte beschikbaar is, wordt de ruimte voor natuurvriendelijke oevers gelijkelijk over beide oevers verdeeld. In het primaire stelsel wordt het geldende maatgevende minimaal benodigd hydraulisch profiel ter plaatse vermeerderd met 25 procent met een minimum van 2,00 meter.
4. Wanneer binnen het minimaal benodigd hydraulisch profiel van het oppervlaktewaterlichaam geen ruimte aanwezig is, kan de natuurvriendelijke inrichting worden toegestaan als deze buiten het huidige profiel wordt gerealiseerd.
5. Voor de afmetingen van een natuurvriendelijke oever geldt geen vaste maat. Per aanvraag vindt een toetsing plaats.

2.9 Steigers, botenhuizen, overhangende bouwwerken en overige werken

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werkzaamheden te verrichten;
 - b. werken of opgaande (hout)beplantingen te plaatsen of te (be)houden, dan wel aanwezige (hout)beplantingen te verwijderen;

Algemene Regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

Onder een steiger en vlonder wordt verstaan een watergerelateerde constructie aan of op het water die bedoeld is om mensen en gebruiksvoorwerpen te dragen en/of om aan te leggen. Waar in het volgende wordt gesproken over steiger wordt daaronder ook een vlonder begrepen.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied is alle oppervlaktewaterlichamen voor zover niet gelegen binnen de waterkering of bij een oppervlaktewaterlichaam met een beschermende rietkraag. De aanwezige breedte van de waterlijn van het oppervlaktewaterlichaam waarin een steiger wordt aangelegd, is minimaal 8,00 meter op het laagst gehanteerde streefpeil. Het oppervlaktewaterlichaam grenst aan een perceel in eigendom bij de melder.

Artikel 5 - Voorschriften steiger en vlonder

1. Geen vergunning krachtens artikel 4.1, eerste lid, onderdelen a en b, van de keur is vereist voor het aanbrengen en/of vervangen van steiger indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.
2. Per perceel wordt maximaal 1 werk in het oppervlaktewaterlichaam aangebracht.
3. De steiger wordt niet verder dan tot 1,00 meter uit de oeverlijn aangebracht. De maximale lengte van de steiger langs de oeverlijn is 6,00 m.
4. Steigers worden niet aangelegd binnen een afstand van 6,00 meter uit ondersteunende kunstwerken (duikers, stuwen, gemalen, etcetera) en op locaties voor het keren en te water laten van de maaiboot.
5. De steiger rust op een open constructie die geen deel uitmaakt van de beschoeiingen, schanskorven en andere oeververdedigingswerken van derden.
6. De hoogte van de onderzijde van de steiger ligt minimaal 0,20 meter boven het hoogst gehanteerde streefpeil van het oppervlaktewaterlichaam.
7. Direct na voltooiing van de werkzaamheden krijgt het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse van het werk dezelfde afmetingen als het overige aansluitende deel en zonder achterlating van vaste stoffen.
8. De steiger wordt in goede staat onderhouden.

9. Het onderhoud van het oppervlaktewaterlichaam onder en 1,00 meter rondom de steiger wordt verzorgd door de houder, belanghebbende of rechtsopvolger.
10. Ten minste tien werkdagen voordat met de werkzaamheden wordt aangevangen, neemt de aanvrager contact op met de toezichthouder om de exacte plaats van de steiger te bepalen.

Algemene Regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling lozingswerken

In deze algemene regel wordt onder lozingswerk verstaan een werk waarmee drainagewater, grondwater, regenwater en dergelijke geloosd kan worden op het oppervlaktewaterlichaam. Tevens wordt hieronder de constructie van de open verbinding verstaan tussen een vijver en een oppervlaktewaterlichaam.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied betreft alle oppervlaktewaterlichamen, voor zover niet gelegen binnen de waterkering.

Artikel 7 - Voorschriften lozingswerk

Geen vergunning krachtens artikel 4.1, eerste lid, onderdelen a en b, van de keur is vereist voor het verwijderen, aanbrengen en (be)houden van een lozingswerk in de invloedzone van een oppervlaktewaterlichaam indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.

1. Indien het lozingswerk bestaat uit een uitstroombak wordt deze buiten de oeverlijn van het oppervlaktewaterlichaam aangebracht.
2. De oevers en de bodem van het oppervlaktewaterlichaam worden ter plaatse van het lozingspunt tegen uitspoeling en afkalving beschermd.
3. Door de afvoerleiding worden geen vaste stoffen geloosd.
4. Door de houder wordt het oppervlaktewaterlichaam ter weerszijden van het lozingswerk over een afstand van minimaal 5,00 m, direct na voltooiing van het lozingswerk en vervolgens ieder jaar vóór de schouw, over de gehele breedte gezuiverd van daarin aanwezige of geraakte vaste stoffen.
5. Direct na voltooiing van de werkzaamheden krijgt het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse van de werken dezelfde afmetingen als het overige aansluitende deel en zonder achterlating van vaste stoffen.
6. Het lozingswerk wordt, zodra het niet meer als zodanig in gebruik is, verwijderd zodat het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse dezelfde afmetingen verkrijgt als het overige aansluitende deel en zonder achterlating van ondieptes in het water.

Begripsbepaling werken en beplanting langs oppervlaktewaterlichamen

In deze algemene regel wordt onder werken verstaan alle door menselijk toedoen ontstane of te maken constructies met toebehoren in de onderhoudszone van het oppervlaktewaterlichaam. Met beplantingen wordt bedoeld bomen, struiken en andere opgaande houtige beplantingen in de onderhoudszone van het oppervlaktewaterlichaam.

Raakvlakken met andere wet- en regelgeving

Werken zoals steigers, botenhuizen en overhangende bouwwerken kunnen de veilige, vlotte en doelmatige afwikkeling van het scheepvaartverkeer hinderen. Dit kan in strijd zijn met de regels uit de Scheepvaartverordening Noord-Holland 1995, de Scheepvaartverkeerswet en het Binnenvaartpolitiereglement.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van de waterkering en het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Belangrijke aspecten daarbij zijn het in stand houden van de waterkering en de doorstroming en het waarborgen van de stabiliteit van de taluds.

Motivering van de beleidsregel

Steigers, botenhuizen en overhangende bouwwerken en andere werken langs oppervlaktewaterlichamen kunnen de waterkering of een rietkraag schaden en het functioneren, het gebruik en het onderhoud van het watersysteem frustreren. Steigers en lozingswerken waarvoor de algemene regels niet van toepassing zijn kunnen net als botenhuizen en overhangende bouwwerken met een watervergunning worden gerealiseerd. Voorwaarde is dat het functioneren, het onderhoud en het gebruik van het watersysteem zijn gegarandeerd en de waterkering of rietkraag niet onaanvaardbaar wordt geschaad. De belangen van de gebruikers van de steiger, het boothuis e.d. worden afgewogen tegen het algemeen belang. Opgemerkt moet hier worden dat naast de publiekrechtelijke aspecten die deze beleidsregels behandelen ook privaatrechtelijke beperkingen een rol van betekenis kunnen spelen. Zo zal het eigendomsrecht van het oppervlaktewaterlichaam of van de oever waarin of waaraan het werk wordt gerealiseerd om privaatrechtelijke gronden van belang zijn voor het al dan niet slagen van een initiatief. De beleidsregels voor steigers en boothuizen zijn in grote mate in overeenstemming met de beleidsregels die het hoogheemraadschap sinds 2007 hanteert. In samenspraak met belanghebbenden zal de komende tijd onderzocht worden of er beleidsregels kunnen worden ontwikkeld die tegemoet komen aan de maatschappelijke wensen die er ten aanzien van steigers en boothuizen e.d. zijn zonder dat deze waterbelangen onaanvaardbaar schaden. De volgende set beleidsregels, die in 2014 wordt voorzien, zal het resultaat van deze verkenning weergeven.

In en langs oevers die specifiek voor dit doel natuurvriendelijk zijn ingericht worden geen werken en dus ook geen steigers e.d. toegestaan omdat deze werken de natuurontwikkeling schaadt. Omdat in het algemeen de (ecologische) waterkwaliteit, het onderhoud en het functioneren van het watersysteem door het aanbrengen van constructies in en boven een oppervlaktewaterlichaam kan worden beïnvloed, stelt het hoogheemraadschap maximale afmetingen aan steigers. Bij brede waterlichamen is dit negatieve effect relatief geringer waardoor het hoogheemraadschap hier, voor zover daar maatschappelijk gezien behoefte voor bestaat, steigers met afwijkende afmetingen kan toestaan. Hierbij zal maatwerk worden geleverd. Voor steigers van woonboten gelden, om wonen op water te faciliteren, op een aantal punten afwijkende bepalingen. In paragraaf 2.14 *Ligplaats voor wonen op water* wordt hier nader op ingegaan.

Overhangende bouwwerken leveren een bijdrage aan meervoudig ruimtegebruik. Net als steigers kunnen overhangende bouwwerken echter het onderhoud belemmeren, zodat dit kan leiden tot baggeraanwas, rietgroei en verlanden. Onder een overhangend bouwwerk, zonder steunpunten in het oppervlaktewaterlichaam en met voldoende hoogte boven de waterlijn is onderhoud mogelijk. De invloed van een dergelijk overhangend bouwwerk op de waterhuishouding zal beperkt zijn.

Het hoogheemraadschap staat overige werken, waaronder lozingswerken, hekken en gaasafzettingen langs oppervlaktewaterlichamen toe mits het functioneren, het onderhoud en het gebruik van het watersysteem zijn gegarandeerd.

Toetsingscriteria

Algemeen

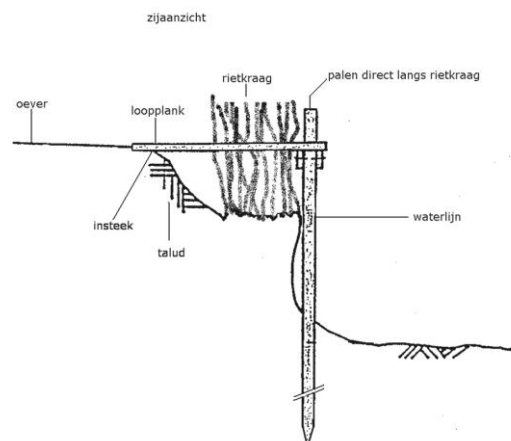
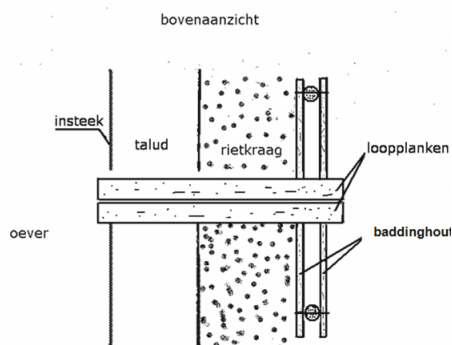
1. Steigers mogen niet verder dan tot maximaal 1,00 meter uit de oeverlijn worden aangelegd bij waterlopen van 8,00 meter breed. Bij afnemende breedte is de beschikbare ruimte voor steigers altijd minder zijn dan 1,00 meter. Bij toenemende breedte van de waterloop wordt in beginsel uitgegaan van een maximale breedte van 1,00 meter uit de oeverlijn. Aan de hand van plaatselijke omstandigheden kan hiervan worden afgeweken, waarbij in beginsel een maximum steigeroppervlak van 6 m² wordt gehanteerd.
2. Voor de maximale lengte van de steiger, gemeten in de richting van de waterloop, wordt uitgegaan van een maximale lengte van 6,00 meter. Aan de hand van plaatselijke omstandigheden kan hiervan worden afgeweken, waarbij in beginsel een maximum steigeroppervlak van 6 m² wordt gehanteerd.
3. De afmetingen en de constructie van steigers met een publieke functie en steigers van een planologisch bestemde jachthaven worden per aanvraag beoordeeld.
4. Per particulier perceel staat het hoogheemraadschap maximaal één steiger en maximaal één botenhuis of een ander (drijvend) werk toe.

Waterkeringen

5. Langs primaire waterkeringen worden geen nieuwe steigers, boothuizen, bouwwerken en overige werken toegestaan

Watersysteem

6. Voorkomen wordt dat de waterbeheersing en de doorvaart stagneert.
7. Het realiseren van een steiger, botenhuis of overhangend bouwwerk in of boven een oppervlaktewaterlichaam waar na realisatie van het werk, inclusief aangelegd vaartuig minder dan 6,00 meter vrije doorvaartruimte overblijft is niet toegestaan. De waterbreedte wordt gemeten op laagst geldende peil. Bij een breder oppervlaktewaterlichaam wordt de beschikbare ruimte gelijkmatig verdeeld over beide oevers.
8. De onderkant van de liggende constructie van steigers wordt ten minste 0,20 meter boven het hoogst geldende peil van het wateroppervlak aangelegd, tenzij dit een drijvende constructie betreft.
9. Langs een rietkraag is een steiger uitsluitend in de vorm van een aanlegconstructie toegestaan. Deze steiger wordt direct geplaatst langs de rietkraag, en bestaat uit twee palen met daaraan ter weerszijden een gording. De toegang tot de steiger wordt gerealiseerd door een wegneembare loopconstructie met een maximale breedte van 0,50 meter, haaks over de rietkraag. (zie onderstaande detailtekeningen). De maximale lengte is 6,00 meter, tenzij de lengte van het af te meren vaartuig of woonboot een grotere lengte behoeft. De plaatsbepaling gebeurt in overleg met het hoogheemraadschap.

10. Een boothuis wordt niet verder dan tot 3,00 meter uit de oeverlijn aangebracht. De maximale lengte van een botenhuis langs de oeverlijn is 10,00 meter. De waterbreedte tussen twee tegenover elkaar gelegen botenhuisen mag niet minder worden dan 6,00 m. Een watervergunning voor een botenhuis met een breedte van 3,00 meter wordt dan ook uitsluitend verleend bij een waterbreedte van tenminste 12,00 meter. Bij een smallere waterloop wordt ook de toelaatbare breedte voor een botenhuis navenant minder.
11. De onderkant van het overhangend bouwwerk wordt ten minste 1,10 meter boven het hoogst geldende peil van het wateroppervlak gerealiseerd. Een lagere hoogte is uitsluitend toegestaan als de afmetingen van de overkluizing van het overhangende bouwwerk het voor steigers bepaalde onder lid 1 niet overschrijdt.
12. Het gebruik van een lozingswerk mag niet leiden tot uitspoeling. Hiervoor dienen ter beoordeling door het hoogheemraadschap, passende voorzorgmaatregelen te worden genomen.
13. Afmeerpalen in het oppervlaktewaterlichaam zijn toegestaan, mits de doorvaart hierdoor niet wordt belemmerd.

2.10 Beschoeiingen

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werkzaamheden te verrichten;
 - b. werken of opgaande (hout)beplantingen te plaatsen of te (be)houden, dan wel aanwezige (hout)beplantingen te verwijderen.

Algemene Regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

In deze algemene regel wordt onder beschoeiing verstaan materiaal dat is aangebracht langs de oeverlijn om de oever tegen afkalving te beschermen. Door afkalving kan de doorstroming, de waterbeheersing of het vaarwegverkeer worden belemmerd. Onder beschoeiing wordt ook verstaan een damwand en een meer natuurlijke oeververdediging zoals wiepen.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied betreft alle oppervlaktewaterlichamen, voor zover niet gelegen binnen de waterkering.

Artikel 4 - Voorschriften beschoeiing

Geen vergunning krachtens artikel 4.1, eerste lid, onderdelen a en b van de keur is vereist voor het aanbrengen en/of vervangen van beschoeiingen indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.

1. De hoogte van de beschoeiing langs een oppervlaktewaterlichaam in eigendom van het hoogheemraadschap is maximaal 0,30 meter ten opzichte van het hoogst gehanteerde streefpeil.
2. De beschoeiing wordt strak langs de oeverlijn geplaatst, zodanig dat het water niet wordt versmald.
3. Bij het (deels) vervangen van een bestaande beschoeiing wordt de nieuwe beschoeiing op dezelfde plaats aangebracht en worden de te vervangen onderdelen volledig verwijderd.
4. De beschoeiing is stevig verankerd om vervorming en/of wijken van de constructie te voorkomen.
5. De beschoeiing wordt grond dicht afgewerkt, zodanig dat geen grond en/of ander materiaal vanachter de beschoeiing in het natte deel van het oppervlaktewaterlichaam kunnen geraken.
6. Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden wordt de wateraanvoer of -afvoer en de doorvaart niet belemmerd.
7. De beschoeiing wordt in goede staat onderhouden.
8. Direct na voltooiing van de werkzaamheden krijgt het natte deel van het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse van de werken dezelfde afmetingen als het overige aansluitende deel en zonder achterlating van vaste stoffen.

9. Ten minste tien werkdagen voordat met de werkzaamheden wordt aangevangen, neemt de aanvrager contact op met de toezichthouder om de exacte plaats van de beschoeiing te bepalen.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Belangrijke aspecten daarbij zijn het in stand houden van de doorstroming en het waarborgen van de stabiliteit van de taluds.

Motivering van de beleidsregel

Het hoogheemraadschap staat beschoeiingen toe mits het functioneren en het gebruik van het watersysteem zijn gegarandeerd en de doorstroming wordt gewaarborgd.

Toetsingscriteria

1. Het waterbergend vermogen en/of de doorvoercapaciteit van het oppervlaktewaterlichaam ondervindt geen hinder van de oeverbescherming.
2. Een 'harde' oeverbeschoeiing wordt geplaatst op de oeverlijn.
3. Bij vervanging van bestaande beschoeiing wordt de nieuwe beschoeiing geplaatst op de plaats van de te vervangen beschoeiing.
4. Als bij een ligplaats van een woonboot een oeverbeschermende rietkraag ontbreekt of een rietkraag van onvoldoende breedte - te bepalen door het hoogheemraadschap - aanwezig is, dient er een beschoeiing, dan wel damwand te worden geplaatst. Een stabiliteitsonderzoek bepaalt de vorm en de diepte van deze oeverbescherming. De beschoeiing/damwand wordt in opdracht en op kosten, van de woonbooteigenaar geplaatst.

2.11 Afvoeren, aanvoeren, lozen en onttrekken van oppervlaktewater

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.5 Verbod af- en aanvoeren, lozen en onttrekken voor kwetsbare oppervlaktewaterlichamen en gebieden

Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur water af te voeren naar, aan te voeren uit, te lozen op of te onttrekken aan oppervlaktewaterlichamen in het gebied of de gebieden die op de bij deze keur behorende kaart A zijn aangegeven.

Artikel 4.6 Watervergunning af- en aanvoeren, lozen en onttrekken

Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur water af te voeren naar, aan te voeren uit, te lozen op of te onttrekken aan oppervlaktewaterlichamen, indien de te verplaatsen hoeveelheid meer kan bedragen dan:

- a. 100 m³ per uur indien het betreft primaire wateren;
- b. 20 m³ per uur indien het betreft overige wateren.

Artikel 4.7 Meldplicht af- en aanvoeren, lozen en onttrekken

Degene die water afvoert naar, aanvoert uit, loost op of onttrekt aan oppervlaktewaterlichamen meldt de af- of aanvoer, lozing of onttrekking aan het dagelijks bestuur indien de te verplaatsen hoeveelheid meer kan bedragen dan:

- a. 50 m³ per uur indien het betreft primaire wateren;
- b. 10 m³ per uur indien het betreft overige wateren.

Algemene Regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

In dit hoofdstuk wordt onder wateronttrekking voor beregenen en bevoeien verstaan alle wateronttrekkingen uit oppervlaktewaterlichamen bedoeld voor het beregenen van land- en tuinbouwgewassen of het bevoeien van landbouwpercelen.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied betreft het gehele taakgebied van het hoogheemraadschap met uitzondering van de oppervlaktewaterlichamen in gebieden waarvoor op grond van artikel 4.5 van de keur een onttrekkingsverbod geldt. Deze gebieden zijn weergegeven op blad 1 en blad 2 van Kaart A van de keur. Dit betreft de duin- en kuststreek, respectievelijk Texel.

Artikel 10 - Vrijstelling voor wateronttrekking voor beregenen en bevoeien.

Geen vergunning- en meldplicht krachtens de artikelen 4.6 respectievelijk 4.7 van de keur is vereist voor het onttrekken van water aan een oppervlaktewaterlichaam voor beregenen of bevoeien indien wordt voldaan aan de volgende voorschriften.

1. De onttrekking mag niet leiden tot een overschrijding van het laagst toegestane peil in het oppervlaktewaterlichaam.
2. Als meerdere onttrekkingen gezamenlijk leiden tot de in het eerste lid bedoelde overschrijding stemmen degenen die verantwoordelijk zijn voor deze onttrekkingen het moment en de duur van de onttrekkingen in onderling overleg af.

3. Het dagelijks bestuur kan degene die water onttrekt instructies geven omtrent de hoeveelheid, de wijze, de duur en de momenten van de onttrekking.

Raakvlakken met andere wet en regelgeving

Als het geloosde water stoffen bevat als gevolg van een specifieke activiteit of handeling kunnen ook lozingsregels gelden op grond van een specifiek besluit zoals het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer of het Besluit lozen buiten inrichtingen.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Belangrijke aspecten daarbij zijn het in stand houden van het peil en het voorkomen van wateroverlast of -tekort en schade aan de oever door een sterk wisselend peil.

Motivering van de beleidsregel

De beleidsregel is gericht op het in stand houden van het peil en het voorkomen van plaatselijk wateroverlast of -tekort. Ook kan een sterk wisselend peil schade aan de oever veroorzaken. Voor de onttrekkingen voor beregenen van land- en tuinbouwgewassen of het bevoeien van landbouwpercelen geldt een vrijstelling op grond van algemene regels. Deze onttrekkingen hebben een tijdelijk karakter. De agrariër draagt hierbij zelfstandig de verantwoordelijkheid om de peilwijzigingen als gevolg van zijn activiteit te bewaken.

Voor de overige activiteiten, die veelal een structureel karakter hebben geldt op grond van de artikelen 4.6 tot en met 4.8, Keur HHNK 2009 het volgende.

Meld- en vergunningplicht aan- en afvoer, lozing en onttrekking van oppervlaktewater			
Categorie oppervlaktewaterlichaam	Geen beperking	Meldplicht; eventueel met meet- en registratieplicht	Vergunningplicht
Primair	< 50 m ³ per uur	50 m ³ - 100 m ³ per uur	> 100 m ³ per uur
Overig	< 10 m ³ per uur	10 m ³ - 20 m ³ per uur	> 20 m ³ per uur

De vergunningplicht geldt derhalve bij aan- en afvoer, lozing en onttrekking van meer dan 100 en 20 m³ per uur bij primaire, respectievelijk overige oppervlaktewaterlichamen. Bovenstaande geldt niet voor Texel en voor delen van de duinstrook. Hier zijn vanwege de bijzondere waterhuishouding, c.q. de kwetsbare natuurwaarde in het duingebied onttrekkingen en lozingen ongewenst.

Toetsingscriteria

1. De afvoer of onttrekking mag niet leiden tot een overschrijding van het laagst toegestane peil in het oppervlaktewaterlichaam.
2. De aanvoer of lozing mag niet leiden tot een overschrijding van het hoogst toegestane peil in het oppervlaktewaterlichaam.
3. Schade aan het waterstaatkundig systeem en aan de waterbeheersing als gevolg van extra afvoer naar dan wel lozing op het watersysteem wordt voorkomen.
4. Schade aan het waterstaatkundig systeem en aan de waterbeheersing als gevolg van aanvoer uit dan wel onttrekking aan het watersysteem wordt voorkomen.

2.12 Versneld afvoeren door verhard oppervlak

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.2 Verbod versnelde afvoer door verhard oppervlak

Het is zonder vergunning van het dagelijks bestuur verboden neerslag versneld tot afvoer te laten komen:

- a. door bebouwing of verharding van 800 m² of meer onverharde grond;
- b. door realisatie van verscheidene min of meer aaneengesloten bouwplannen met een gezamenlijke oppervlakte van 800 m² of meer;
- c. door aanleg van nieuw verhard oppervlak dat meer dan 10% van het oppervlak van het desbetreffende peilvak beslaat;
- d. door uitbreiding van het verhard oppervlak met minder dan 800 m², indien het desbetreffende watersysteem de toename van de piekafvoer niet kan verwerken.

Doel van de beleidsregel

Het doel van de beleidsregel is het beschermen van het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het waterstaatkundig systeem. De nadelige gevolgen voor de waterhuishouding als gevolg van het versneld tot afvoer te laten komen van neerslag door het aanbrengen van bebouwing of andere verharding moeten worden voorkomen.

Motivering van de beleidsregel

Regenwater dat op een onverharde bodem valt, zakt voor een belangrijk deel in de bodem weg. Dit heet infiltratie. Vervolgens verdampt een deel van het regenwater, een deel stroomt ondergronds (vertraagd) af naar het oppervlaktewaterlichaam of komt elders weer aan de oppervlakte (kwel), terwijl een ander deel terecht komt in het grondwaterlichaam en daar wegzakt (wegzijing). Slechts een beperkt deel stroomt bovengronds af naar het oppervlaktewaterlichaam. De mate waarin het water kan infiltreren verschilt per bodemtype. Zandgrond infiltreert goed en kan veel water bergen, klei- en veengrond veel minder.

In verhard gebied vindt nauwelijks of geen infiltratie in de bodem plaats. Vrijwel al het water stroomt direct of via het (regenwater)rioolstelsel af naar het oppervlaktewater. Dit betekent dat bij een flinke regenbui het oppervlaktewatersysteem een grote afvoerpiek moet opvangen. Bij het maken van werken zoals bij de nieuwbouw van stedelijk gebied, de bouw van grote schuren of kassen, de aanleg van parkeerterreinen of wegen is er sprake van het verharderen van gebieden waar voorheen water in de bodem kon infiltreren. De toename van verhard gebied betekent minder berging van regenwater in de bodem en als gevolg daarvan een toename van periodieke piekbelastingen van het oppervlaktewatersysteem. Daarbij zal met name in gebieden met een zandige bodem minder water worden toegevoegd aan het grondwater. Dit kan leiden tot verlaging van de gemiddelde grondwaterstand en zelfs verdroging van de bodem.

Naar aanleiding van het beleid weergegeven in Waterbeheer 21e Eeuw en de afspraken in het 'Nationaal Bestuursakkoord Water' geldt op grond van artikel 4.2 van de keur de vergunningplicht zodat er compenserende maatregelen worden getroffen tegen deze gevolgen, door en voor rekening van de initiatiefnemer.

Toetsingscriteria

1. De voorkeursvolgorde die wordt toegepast is in afnemende volgorde:
 - a. het regenwater wordt in de bodem geïnfiltreerd als het vanwege het (grond)watersysteem en/of de gebiedskenmerken gewenst en mogelijk is.
 - b. In een gebied waar het niet mogelijk is regenwater snel in de bodem te infiltreren wordt het regenwater door de aanleg van extra open oppervlaktewater geborgen. Hierbij geldt het volgende:

Oppervlakte aanleg extra verhard oppervlak	Minimaal benodigd oppervlak extra open water, uitgedrukt als percentage van het aan te leggen extra verhard oppervlak
< 800 m ²	Geen, behoudens artikel 4.2 lid c. en d. Keur 2009
≥800 m ²	Maatwerkberekening

- c. Als er in het gebied zowel optie a als optie b niet of onvoldoende mogelijk zijn kan compensatie plaatsvinden door de aanleg van een alternatieve vorm van waterberging.
2. In samenspraak met de initiatiefnemer bepaalt het hoogheemraadschap waar de benodigde compensatie door middel van het graven van extra wateroppervlakte wordt gerealiseerd. Hierbij zijn de beschikbare mogelijkheden en gebiedskenmerken bepalend. Voor de locatie van de compensatie geldt de volgende voorkeursvolgorde.
 - a. Compensatie in hetzelfde peilgebied als waar de verhardingtoename zich bevindt, nabij de verhardingtoename.
 - b. Compensatie in hetzelfde peilgebied als waar de verhardingtoename zich bevindt, niet nabij de verhardingtoename.
 - c. Compensatie in een lager gelegen peilgebied, als de waterstaatkundige situatie dat toelaat.
3. Voordat het verharde oppervlak wordt aangelegd, wordt de vereiste compensatie gerealiseerd. Het deel van de compensatie dat binnen de grenzen van het bouwplan wordt aangelegd en dat redelijkerwijs pas kan worden aangelegd na afronding van de bouwwerkzaamheden, wordt binnen drie maanden na deze afronding gerealiseerd.
4. Het graven van het benodigde compenserende wateroppervlakte vindt plaats conform paragraaf 2.5 *Dempen en graven van oppervlaktewaterlichamen*.

2.13 Alternatieve vormen van waterberging

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.2 Verbod versnelde afvoer door verhard oppervlak

Het is zonder vergunning van het dagelijks bestuur verboden neerslag versneld tot afvoer te laten komen:

- a. door bebouwing of verharding van 800 m² of meer onverharde grond;
- b. door realisatie van verscheidene min of meer aaneengesloten bouwplannen met een gezamenlijke oppervlakte van 800 m² of meer;
- c. door aanleg van nieuw verhard oppervlak dat meer dan 10% van het oppervlak van het desbetreffende peilvak beslaat;
- d. door uitbreiding van het verhard oppervlak met minder dan 800 m², indien het desbetreffende watersysteem de toename van de piekafvoer niet kan verwerken.

Het hoogheemraadschap zal op korte termijn aanvullend beleid en beleidsregels ontwikkelen voor alternatieve vormen van waterberging. De volgende set beleidsregels, die in 2014 wordt voorzien, zal het resultaat hiervan weergeven.

2.14 Ligplaatsen voor woonboten

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.1 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:
 - a. werken of te plaatsen of te (be)houden, dan wel te verwijderen;
 - b. binnen 50 meter van de in- of uitstroomopening van een gemaal, inlaat, stuw of soortgelijke installatie ligplaats in te nemen met een schip, dan wel te zwemmen, te duiken of de watersport te beoefenen.
2. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen of te behouden.

Raakvlakken met andere wet en regelgeving

Woonboten die zijn afgemeerd kunnen de veilige, vlotte en doelmatige afwikkeling van het scheepvaartverkeer hinderen. Dit kan in strijd zijn met de regels uit de Scheepvaartverordening Noord-Holland 1995, de Scheepvaartverkeerswet en het Binnenvaartpolitiereglement. Daarnaast is het algemeen geldende keurverbod van toepassing om binnen 50 meter van de in- of uitstroomopening van een gemaal, inlaat, stuw of soortgelijke installatie een ligplaats in te nemen. In het kader van de ruimtelijke ordening geldt dat ligplaatsen voor woonboten planologisch ingepast moeten zijn.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van de waterkering en het oppervlaktewaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem en het waarborgen van veilige, vlotte en doelmatige afwikkeling van het scheepvaartverkeer. Belangrijke aspecten daarbij zijn het in stand houden van de waterkering en de doorstroming en het waarborgen van de stabiliteit van de taluds.

Motivering van de beleidsregel

Een woonboot die een ligplaats inneemt wordt beschouwd als een werk¹ en valt derhalve onder de verboden van de keur. Hierdoor is het zonder watervergunning verboden een woonboot te plaatsen of te behouden (een ligplaats in te nemen) in een waterstaatswerk of in het profiel van vrije ruimte van een waterkering. De toetsingscriteria vanuit de keur richten zich daarom vooral op de effecten van de woonboot en het gebruik van de oever voor de kering en op de gevolgen voor de waterbeheersing als gevolg van de woonboot in het oppervlaktewaterlichaam.

Ten behoeve van woonboten heeft het hoogheemraadschap specifieke en integrale beleidsregels ontwikkeld die verder gaan dan uitsluitend de aspecten die de keur regelt. Voor woonbootsituaties zijn uitgangspunten en beleidsregels onderbouwd en in detail neergelegd in de discussienota *Beleid Wonen op water*. De nota gaat naast de belangen van de woonbootbewoners en die van het hoogheemraadschap ook in op verschillende belangen van andere overheden. Omdat bij een ligplaats, die zonder watervergunning is gedoogd, bepaalde rechten zijn verworven wordt onderscheid gemaakt tussen bestaande, nieuwe locatie en de overige woonbootlocaties. De discussienota zal na een brede maatschappelijke discussie waar nodig worden aangepast en zal

¹ Rechtbank Haarlem, Sector Bestuursrecht, 6 juli 2010, zaaknummer AWB 10 – 322 en Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, 30 mei 2011, zaaknummer 201007944

vervolgens na bestuurlijke vaststelling dienen als leidraad voor het beoordelen van aanvragen van een watervergunning voor het innemen van een ligplaats en bij het eventueel in erfpacht of huur uitgeven van oever- en waterkavels ten behoeve van woonboten. Een watervergunning voor een ligplaats die niet kan rekenen op een ruimtelijke inpassing is onbruikbaar en dus nutteloos. Het hoogheemraadschap stemt bij een vergunningaanvraag daarom met de gemeente af en communiceert de uitkomst hiervan met de aanvrager. De toetsingscriteria zijn ontwikkeld voor woonboten. Een aantal toetscriteria kan ook van toepassing zijn voor andere drijvende objecten die een ligplaats innemen zoals drijvende kantoren, winkels, schepen, vlotten, jachten en pontons.

Een aantal bredere oppervlaktewaterlichamen in het beheersgebied van het hoogheemraadschap is door de provincie Noord-Holland aangewezen als vaarweg. Hier dient de beroepsvaart en grote recreatievaart ongehinderd plaats te vinden. Op deze beroepsvaarwegen (met een CEMT-classificering) staat HHNK helemaal geen ligplaatsen toe. De eventueel aanwezige overbreedte dient behouden te blijven als waarborg voor toekomstige ontwikkeling van de scheepvaart op deze vaarwegen. Ook op de overige vaarwegen moet een veilige, vlotte en doelmatige afwikkeling van het scheepvaartverkeer mogelijk zijn. Als er op deze vaarwegen een overbreedte aanwezig is kan deze overbreedte onder voorbehoud van andere aspecten wel dienen als ligplaats zolang een veilige, vlotte en doelmatige afwikkeling van het scheepvaartverkeer maar mogelijk blijft.

Toetsingscriteria

1. Geen ligplaats wordt ingenomen op beroepsvaarwegen met een CEMT-classificering en binnen 50 meter van bruggen, sluizen en remmingwerken, bij havens, aan of naast loswallen, in bochten en versmallingen, op keer- en manoeuvreerpunten, tijdelijke wachtlocaties en de trajecten en afmeerplaatsen van de ponten.

Nieuwe woonbootlocatie

2. Als de ruimtelijke ordening ligplaatsen voor o.a. woonboten toestaat langs een primaire of regionale waterkering beschouwt het hoogheemraadschap deze waterkering als een bebouwde dijkstrekking en wordt een watervergunning uitsluitend onder de volgende voorwaarden afgegeven:
 - a. de waterkering wordt zodanig gedimensioneerd dat de ligplaats en de werken die voor de inrichting van de ligplaats worden uitgevoerd in het geheel buiten het profiel van vrije ruimte worden gerealiseerd.
 - b. Het veiligheidsniveau wordt geborgd door voor het profiel van vrije ruimte een tijdshorizon aan te houden van:
 - 200 jaar voor de Waddenzee- en Noordzeekustwering;
 - 100 jaar voor de overige primaire waterkeringen;
 - 50 jaar voor regionale waterkeringen.
 - c. De inrichting van een oeverkavel die onderdeel uitmaakt van een waterkering moet buiten het berekende profiel van vrije ruimte vallen.
 - d. Het bepalen van het profiel van vrije ruimte vindt plaats op basis van geotechnisch onderzoek door of in opdracht van de initiatiefnemer.
3. Als gevolg van de ligplaats wordt de waterbeheersing niet geschaad en blijven de gebruiksfuncties van het oppervlaktewaterlichaam gegarandeerd.
4. Bij een ligplaats in de lengterichting langs de waterkering of aan de oever in polderwater geldt het volgende:
 - a. De rooilijn waarbinnen de woonboot inclusief omloop moet afmeren is ten hoogste 8 meter gerekend vanuit de oeverlijn. Aan de waterzijde van de woonboot mogen voorbij de rooilijn geen objecten en andere uitstekende delen aanwezig zijn.
 - b. Bij vaarwegen waarbij een ligplaats eenzijdig van het oppervlaktewaterlichaam is voorzien wordt een vrije doorvaarbreedte van ten minste 14 meter vanaf de rooilijn tot de andere

- oeverlijn vrijgehouden. Bij vaarwegen waarbij aan beide zijden een ligplaats is voorzien wordt een doorvaarbreedte van ten minste 12 meter tussen de beide rooilijnen vrijgehouden.
5. De afstand van de oeverlijn, of buitenzijde rietkraag tot de woonboot bedraagt tenminste 1 m. Het profiel van het talud zoals vastgelegd in de legger, de vorm van de bak van de woonboot, de diepteligging van de woonboot gekoppeld aan de minimale vrije ligging ten opzichte van de waterbodem bepaalt of de afstand tot de oeverlijn meer moet bedragen dan de minimaal vereiste afstand van 1 m.
 6. De woonboot wordt zodanig aangemeerd dat deze zonder problemen peilstijgingen en peildalingen kan volgen. Onder de woonboot blijft bij het laagst geldende peil tenminste 30 centimeter vrije ruimte.
 7. De afstand van de kopse kant van de woonboot, inclusief de eventuele omloop, bedraagt tot de grens van de waterkavel minimaal 2,5 m. De minimale afstand tussen de kopse kanten van twee woonboten is derhalve 5 m.
 8. Verplaatsbare drijvende bijobjecten bij een woonboot moeten afmeren aan de kopse kanten van de woonboot dwars op de oeverlijn/rietkraag. Het extra vaartuig mag niet buiten de rooilijn steken.
 9. Als de woonboot wordt uitgebreid met een drijvende steiger of een vast drijvend bijobject wordt deze zodanig constructief aan de kopse kant van de woonboot vastgezet dat het een eenheid vormt.
 10. Gewoon en bijzonder onderhoud op zuiverheid en diepte van de waterkavel tot 1 meter voorbij de rooilijn en van de oever over de gehele breedte van deze waterkavel is de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder.
 11. Een natuurvriendelijke oever wordt door de vergunninghouder in stand gehouden. Hierbij is geen harde oeverbescherming toegestaan.
 12. Bij ontbreken van een rietkraag of bij een rietkraag van onvoldoende breedte, te bepalen door het hoogheemraadschap, dient door de vergunninghouder een beschoeiing of damwand te worden geplaatst. Een stabiliteitsonderzoek door of in opdracht van de vergunningaanvrager bepaalt de vorm en de diepte van deze oeverbescherming.
 13. De woonboot wordt door middel van een beugelconstructie flexibel aan twee afmeerpalen afgemeerd. Deze palen staan los van de oever of de beschoeiing (tenzij deze daarop is berekend), aan de kopse kant van de woonboot of tussen de oever en de woonboot. De beugelconstructie aan de kopse kant van de woonboot bevindt zich binnen de waterkavel en binnen de rooilijn. De hoogte van de afmeerpalen is afgestemd op het hoogst geldende peil, waarbij ook rekening is gehouden met extreme peilfluctuaties. De afmeerpalen worden niet in de rietkraag geplaatst.
 14. Afhankelijk van de situatie zijn 3 vormen van toegang tot de woonboot toegestaan.
 - a. Bij een talud zonder beschoeiing of een oever bekleed met gras: een loopplank die of drijvend of flexibel aan de wal wordt bevestigd, zonder een vast verbindings- of scharnierpunt in of op de waterkering/oever. De loopplank wordt bevestigd aan de woonboot. De plank is maximaal 2 meter breed. Indien er twee toegangsdeuren zijn, zijn ook twee loopplanken toegestaan. De lengte is zolang als nodig om de woonboot te bereiken.
 - b. Bij een rietkraag of een ecologische oever: een afmeerconstructie met een smalle loopplank. De loopplank is maximaal 1 meter breed. De woonboot ligt afgemeerd tegen maximaal vijf palen waarlangs een badding is bevestigd. (zie hiervoor de beleidsregel en de detailschets in paragraaf 2.9)
 - c. Bij een harde oever: een drijvende of vaste constructie op palen die dienst doet als loopplank. De constructie staat los van de woonboot. Deze loopsteiger is maximaal 2 meter

breed. Indien er twee toegangsdeuren zijn, zijn ook twee loopplanken toegestaan. De lengte is zolang als nodig is om de woonboot te bereiken.

15. Een omloopsteiger rond de woonboot rust niet op palen maar hangt vrij aan de woonboot.
16. Bij projectlocaties voor woonboten en bij jachthavens is de maximale bedekkingsgraad van het wateroppervlak van de projectlocatie 40%.

Bestaande woonbootlocatie

17. Voor een bestaande woonbootsituatie geldt, onder de voorwaarde dat de locatie is opgenomen in het bestemmingsplan, dat een watervergunning op grond van de keur kan worden verleend voor de situatie zoals deze feitelijk is, tenzij de algemene veiligheid als gevolg van de woonboot in gevaar komt, of de woonboot als gevolg hiervan al onderwerp is van toezicht of handhaving.
18. Voor een woonbootsituatie van vóór 2003 geldt het bepaalde onder lid 17 waarbij tevens geldt dat de vergunningaspecten die in principe niet vergunbaar zijn moeten worden aangepast. Het hoogheemraadschap onderscheidt de volgende mogelijkheden
 - a. Geen vergunningtechnische problemen: de situatie wordt vergund.
 - b. Vergunningtechnische problemen van ondergeschikte aard: het hoogheemraadschap geeft aan wat niet kan worden gelegaliseerd. Hierop wijzigt de aanvrager zijn aanvraag en dient deze vervolgens opnieuw in. Als na toetsing blijkt dat de aanwijzingen correct in de aanvraag zijn doorgevoerd, is lid a van toepassing.
 - c. Ernstige vergunningtechnische problemen: het hoogheemraadschap werkt zo mogelijk mee aan de (tijdelijke) legalisering van de situatie, tenzij het gaat om veiligheidsproblemen. De medewerking hangt af van het tijdstip waarop de situatie is ontstaan en van de omstandigheden van de situatie. Onveilige situaties moeten worden beëindigd.
19. Voor een woonbootsituatie vanaf 2003 geldt dat deze moeten voldoen aan het beleid voor nieuwe woonboten.
20. Bij vernieuwing van in het verleden aangebrachte werken geldt voor dit werk het nieuwe beleid.

2.15 Onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem

Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009

Artikel 4.9 Watervergunning onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem

1. Het is verboden zonder vergunning van het dagelijks bestuur grondwater te onttrekken dan wel water in de bodem te infiltreren.
2. Geen vergunning krachtens het vorige lid is vereist voor het onttrekken van grondwater ten behoeve van het drooghouden van kelders en kruipruimten van woningen en gebouwen, anders dan door middel van constructies volgens polderprincipe.

Algemene regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010

Begripsbepaling

In dit hoofdstuk wordt onder onttrekken en infiltreren verstaan het door middel van een daartoe bestemde inrichting grondwater aan de bodem te onttrekken of water in de bodem te brengen.

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied betreft het gehele taakgebied van het hoogheemraadschap, voor zover niet gelegen binnen de waterkering en de bijbehorende beschermingszones.

Artikel 11 - Vrijstelling proefonttrekkingen en noodvoorzieningen

Geen vergunning krachtens artikel 4.9 van de keur is vereist voor het onttrekken van grondwater uitsluitend voor:

1. een proef, indien de hoeveelheid te onttrekken grondwater minder bedraagt dan 15.000 m³ per maand, de onttrekking niet langer duurt dan 6 maanden en de freatische grondwaterstand en de stijghoogte in het eerste watervoerende pakket niet verder wordt verlaagd dan maximaal 0.5 meter beneden het ontgravingsniveau;
2. een noodvoorziening.

Artikel 12 - Vrijstelling bronbemalingen

1. Geen vergunning krachtens artikel 4.9 van de keur is vereist voor het onttrekken van grondwater uitsluitend voor bronbemaling:
 - a. in kwetsbaar gebied, indien de hoeveelheid te onttrekken grondwater minder bedraagt dan 8.000 m³ per maand en de onttrekking niet langer duurt dan 6 maanden;
 - b. buiten kwetsbaar gebied, indien de hoeveelheid te onttrekken grondwater minder bedraagt dan 15.000 m³ per maand en de onttrekking niet langer duurt dan 6 maanden, en de onttrekking geschiedt met inachtneming van de voorschriften in dit artikel en in artikel 16.
2. Als kwetsbaar gebied, bedoeld in het vorige lid, wordt aangemerkt het gebied of de gebieden die zijn aangegeven op de kaart Kwetsbare gebieden HHNK (bijlage 1).
3. Het grondwater wordt uitsluitend onttrokken uit het eerste watervoerend pakket.
4. De freatische grondwaterstand en de stijghoogte in het eerste watervoerende pakket wordt niet verder verlaagd dan ten hoogste 0.5 meter beneden het ontgravingsniveau.
5. Indien de onttrokken hoeveelheid grondwater meer dan 10.000 m³ per maand bedraagt en het onttrekkingspunt is gelegen in een in het tweede lid aangemerkt kwetsbaar gebied, wordt het onttrokken grondwater binnen een straal van 500 meter van het onttrekkingspunt terug in de bodem gebracht.

Artikel 13 - Vrijstelling grondwater- en bodemsaneringen

Geen vergunning krachtens artikel 4.9 van de keur is vereist voor het onttrekken van grondwater uitsluitend voor grondwatersanering of bodemsanering, indien:

1. de hoeveelheid te onttrekken grondwater minder bedraagt dan 15.000 m³ per maand en de onttrekking niet langer duurt dan 6 maanden, en
2. de onttrekking uitsluitend geschiedt uit het eerste watervoerend pakket, en
3. de freatische grondwaterstand en de stijghoogte in het eerste watervoerend pakket niet verder wordt verlaagd dan ten hoogste 0.5 meter beneden het ontgravingsniveau, en de onttrekking geschiedt met inachtneming van de voorschriften in artikel 16.

Artikel 14 - Vrijstelling grondwateronttrekking voor beregenen, bevoeien en veedrenking

Geen vergunning krachtens artikel 4.9 van de keur is vereist voor het onttrekken van grondwater uitsluitend voor beregenen, bevoeien of veedrenking, indien:

1. de hoeveelheid te onttrekken grondwater minder bedraagt dan 8.000 m³ per maand en de onttrekking niet langer duurt dan 6 maanden, en
2. niet in voldoende mate gebruik kan worden gemaakt van oppervlaktewater, en
3. wanneer grondwater wordt onttrokken uit het tweede watervoerend pakket, niet in voldoende mate gebruik kan worden gemaakt van grondwater in het eerste watervoerend pakket, en de onttrekking geschiedt met inachtneming van de voorschriften in artikel 16.

Artikel 15 - Vrijstelling grondwateronttrekkingen voor overige doeleinden

Geen vergunning krachtens artikel 4.9 van de keur is vereist voor het onttrekken van grondwater voor andere doeleinden dan bedoeld in de artikelen 12, 13 en 14, indien:

1. de hoeveelheid te onttrekken grondwater niet meer kan bedragen dan 4.000 m³ per maand, en
2. de grondwaterstand als gevolg van de onttrekking niet verder wordt verlaagd dan tot aan de oppervlaktewaterstand in het gebied waar de onttrekking plaatsvindt en de onttrekking geschiedt met inachtneming van de voorschriften in artikel 16.

Artikel 16 - Algemene voorschriften onttrekken en terugvoeren van grondwater

1. Dit artikel is van toepassing op de gevallen, bedoeld in de artikelen 11, eerste lid, 12, eerste lid, 13, 14 en 15, eerste lid.
2. Onttrokken grondwater dat in de bodem wordt teruggebracht, wordt zonder verandering van de samenstelling of de temperatuur in hetzelfde watervoerende pakket teruggevoerd als waaruit het is onttrokken.
3. Na beëindiging van de grondwateronttrekking wordt het boorgat afgedicht met schoon opvulmateriaal, zoveel mogelijk overeenkomstig de oorspronkelijke bodemopbouw.
4. Het dagelijks bestuur kan degene die grondwater onttrekt instructies geven omtrent de uitvoering van de grondwateronttrekking.

Raakvlakken met andere wet en regelgeving

Als het te infiltreren water als gevolg van een specifieke activiteit of handeling stoffen bevat zullen ook lozingsregels gelden op grond van een specifiek besluit zoals het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer of het Besluit lozen buiten inrichtingen. Tevens dient rekening te worden gehouden met enkele bepalingen van hoofdstuk 5 van de Provinciale milieuverordening. Deze verordening verbindt beperkingen aan bepaalde handelingen en activiteiten in aangewezen waterwingebieden en grondwaterbeschermingsgebieden.

Doel van de beleidsregel

Het doel van deze beleidsregel is het beschermen van de functie van het grondwaterlichaam als onderdeel van het totale waterstaatkundige systeem. Belangrijk aspect daarbij is het in stand houden van het grondwaterpeil om schade die door peilwisselingen kan ontstaan te voorkomen.

Motivering van de beleidsregel

Onttrekkingen en infiltraties kunnen het peil van het grondwaterlichaam onaanvaardbaar beïnvloeden. Op grond van de Waterwet reguleert het hoogheemraadschap grondwateronttrekkingen, met uitzondering van onttrekkingen voor openbare drinkwatervoorziening, voor bodemenergiesystemen en voor industriële toepassingen waarbij meer dan 150.000 m³ per jaar wordt onttrokken. De grondwatertaak is o.a. gericht op:

- het in beeld brengen van de gevolgen van de onttrekking;
- beëindiging van onttrekkingen;
- waar relevant het laten toepassen van mitigerende maatregelen en
- het doelmatig en duurzaam benutten van grondwater.

Voor een aantal veelvoorkomende onttrekkingen waarvan geacht wordt dat de gevolgen relatief beperkt blijven zijn algemene regels ontwikkeld. Om geen enkel risico te lopen ten aanzien van de stabiliteit van waterkeringen is onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem gelegen binnen de waterkering en de bijbehorende beschermingszones uitgesloten van de algemene regels. Hier blijft de vergunningplicht van kracht.

In de Grondwaterverordening Noord-Holland 1999 zijn kwetsbare gebieden aangewezen. Deze gebieden zijn weergegeven op de kaart van bijlage 1 van de *Algemene regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010*. Het betreft Texel en het voormalige eiland Wieringen. In deze gebieden, waar de zoete grondwatervoorraad beperkt is, wordt het duurzaam en doelmatig gebruik van grondwater dat algemeen al aan de orde is nog nadrukkelijker gestimuleerd. Hierbij gaat het om het toepassen van maatregelen die de onttrekking kunnen beperken, zoals o.a.:

- het plaatsen van damwanden tijdens ontgravingen;
- het toepassen van onderwater beton;
- het niet verder verlagen van het grondwaterpeil dan strikt noodzakelijk is en
- het verdelen van de onttrekking over meerdere kleine bronnen in plaats van een grote.

Tevens wordt onderscheid gemaakt tussen tijdelijke (<6 maanden) en meer permanente onttrekkingen en wordt beoordeeld of de onttrekking doelmatig en duurzaam is. Deze elementen hebben hun doorwerking in de algemene regels, maar zullen ook bij het beoordelen van de watervergunning worden getoetst. Een onttrekking of infiltratie van grondwater mag geen negatief effect hebben op het grondwatersysteem of op de van grondwater afhankelijke belangen.

Het hoogheemraadschap heroverweegt in 2013 het beleid ten aanzien van het onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem. De volgende set beleidsregels, die in 2014 wordt voorzien, zal het resultaat hiervan weergeven.

Toetscriteria

1. De noodzaak en doelmatigheid ten opzichte van alternatieven voor de grondwateronttrekking moet door de initiatiefnemer worden aangetoond.

2. Indien het onttrekken van grondwater niet geheel kan worden voorkomen en het grondwater moet worden geloosd geldt in beginsel, tenzij anders bepaald in een Besluit, de navolgende voorkeursvolgorde:
 - a. ter plaatse infiltreren in hetzelfde watervoerende grondwaterpakket;
 - b. zo mogelijk in het oppervlaktewaterlichaam ter plaatse brengen;
 - c. zo mogelijk in de riolering brengen.
3. Permanente onttrekkingen voor het droog houden van kelders of civieltechnische werken zijn niet toegestaan, tenzij wordt aangetoond dat sprake is van zeer grote kosteneffectiviteit en er sprake is van een relatief klein onttrekkingsdebiet ($< 2 \text{ m}^3/\text{uur}$).
4. Bij grondwateronttrekking in kwetsbaar gebied, zoals aangegeven op de kaart kwetsbare gebieden HHNK, bijlage 1 bij de Algemene regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010, wordt het onttrokken grondwater door middel van infiltratie op jaarbasis gecompenseerd.
5. Voorzieningen voor grondwateronttrekking en/of infiltratie worden zo aangebracht en beheerd dat geen ongewenste kortsluitstroming wordt veroorzaakt. Voorzieningen moeten na beëindigen van de onttrekking zodanig worden verwijderd of afgewerkt dat scheidende lagen niet worden verstoord of ongewenste kortsluitstroming wordt veroorzaakt.

3 Slotbepalingen

3.1 Intrekking Beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007

Op het moment dat de Beleidsregels watervergunningen 2013 ten behoeve van de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009 in werking treden worden de oude beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007 ingetrokken, voor zover deze betrekking hebben op de Keur 2009. Aangezien de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009 geen wijzigingen heeft aangebracht aan de bepalingen ten aanzien van de wegentaak van het hoogheemraadschap blijven de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2006 en de beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007 onverkort van toepassing voor zover deze betrekking hebben op de wegentaak.

3.2 Inwerkingtreding beleidsregels watervergunningen keur

De Beleidsregels watervergunningen 2013 ten behoeve van de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009 zijn vastgesteld door het college van dijkgraaf en hoogheemraden op datum x en treden in werking op datum y.

4 Toelichting

4.1 Inleiding

Deze beleidsregels hebben betrekking op de bepalingen uit de keur 2009 van het hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en bieden dus uitsluitend duidelijkheid ten aanzien van de regels van deze keur. Naast deze keur blijft de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2006 en de Beleidsregels keurontheffingen van 24 april 2007 onverkort van toepassing voor zover deze betrekking hebben op de wegentaak. Tevens kunnen er als een activiteit gevolgen heeft voor een eigendom van het hoogheemraadschap op grond hiervan aanvullende beperkingen worden gesteld aan die activiteit. Kortom deze beleidsregels zijn geen integrale weergave van alle regels en beperkingen waarvoor het hoogheemraadschap verantwoordelijk is. Ook zijn er mogelijk vanuit andere overheden of eigenaren beperkingen gesteld aan hetgeen deze beleidsregels trachten te regelen. Conflicterende belangen zijn echter geen reden om geen watervergunning af te geven. Voor zover dit wordt voorzien zal het hoogheemraadschap hierover met de aanvrager in overleg treden en afstemming zoeken met de andere belanghebbende partij. Ondanks dat kan het voorkomen dat een door het hoogheemraadschap verleende watervergunning praktisch onbruikbaar en dus nutteloos is.

In 2011 zijn de waterschappen in Unieverband gestart met het actualiseren van de Uniemodellen voor de Keur, de algemene regels, de beleidsregels en de leggerrichtlijnen. Ten tijde van het actualiseren van de beleidsregels watervergunningen Keur 2009 was dit proces echter nog niet afgerond zodat de beleidsregels inhoudelijk nog niet hiermee konden worden afgestemd. Wel is zoveel als mogelijk aansluiting gezocht bij de vorm van de beschikbare concepten. Aangenomen kan worden dat als de Uniemodellen zijn vastgesteld dit achtereenvolgens zal gaan leiden tot actualisatie van de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009, de Algemene Regels bij de Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2010 en vervolgens weer tot actualisatie van de onderhavige Beleidsregels.

4.2 Toelichting per artikel

De toetsingscriteria zijn veelal kort en krachtig weergegeven. Daar waar het onduidelijk is waarom een bepaalde toetsingscriterium van toepassing is, of niet duidelijk waarom het hoogheemraadschap precies daar de grens legt voor wat wel of niet acceptabel is getracht deze door middel van een toelichting te verduidelijken. Hierbij wordt de volgorde en de nummering van de toetsingscriteria van de hoofdstukindeling van het hoofdstuk *Toetsingscriteria voor vergunningverlening* gevolgd.

4.2.1 Werken in en op waterkeringen, duin en strand

- 1.f. Een onderhoudspad van 5 meter is noodzakelijk om met modern onderhoudsmaterieel het onderhoud uit te kunnen voeren.
2. De in dit toetsingscriterium genoemde tijdshorizon is vastgesteld in de Beleidsnota Waterkeringen 2012-2017.
5. Aan nieuwbouw en vernieuwbouw in dijkstrekkingen met aaneengesloten bebouwing stelt het hoogheemraadschap een aantal voorwaarden om te voorkomen dat de nadelen die hiervan uitgaan toenemen. Zo mag vernieuwbouw niet voorwaarts plaatsvinden. Dit wordt o.a. voorkomen door geen bebouwing voor de bestaande gevellijn toe te staan.
6. Er wordt naar gestreefd het waterstaatswerk en het profiel van vrije ruimte vrij te houden van werken en van bebouwing. Het gaat om de volgende zones: Het kustfundament van de

- Noordzeekust en Waddenkust. Dit is in principe het gebied tussen de NAP-20-lijn en de meest landwaartse grens van de waterkering, inclusief een tweehonderd meter brede strook achter de landwaartse grens van het duingebied tussen Callantsoog en Den Helder, en voor het gebied achter de Helderse, Hondsbossche en Pettemer Zeewering. Voor de bouwactiviteiten in de bebouwde kom van de kustgemeenten gelden minder vergaande beperkingen. Voor de IJsselmeeroever en Markermeeroever en de categorie C-keringen (Noordzeekanaal en Wieringen) geldt een vrijwaringszone van in principe 100 meter binnendijs tot 175 meter buitendijs van het huidige waterstaatswerk van de waterkering.
12. Bouwwerken op het strand zijn ongewenst omdat de bebouwing nadelige effecten heeft voor het verstuiwen van het zand en de aanwas van de duinen. Met het oog op de maatschappelijke wens voor de aanwezigheid van o.a. strandpaviljoens zijn deze onder voorwaarden geaccepteerd. Als de bouwwerken voor het stormseizoen in de herfst verwijderd zijn is het nadeel van deze bebouwing beperkt.
 13. De geldigheidsduur van de vergunning is bepaald op 5 jaar. Dit geeft het hoogheemraadschap de mogelijkheid om cyclisch te bezien of het object nog wel kan worden geplaatst en of een nieuwe plaatsbepaling noodzakelijk is. Daarnaast biedt deze periode ondernemers voldoende zekerheid om het bedrijfsplan op te ontwikkelen.
 14. Het hoogheemraadschap bepaalt aan de hand van plaatselijke gegevens die de waterveiligheid bepalen waar strandbebouwing acceptabel is. Het resultaat is weergegeven op de Kustkaart.
 19. Als een bouwwerk door storm of door een vloed wordt verplaatst kan door de massa en de omvang van het bouwwerk schade aan de waterkering ontstaan. Als het bouwwerk in delen van de fundering wordt geslagen is de kans op schade minder groot.
 20. Omdat uitsluitend semipermanente bebouwing mag worden toegepast wordt aan de constructie de eis verbonden dat deze binnen een week kan worden afgebroken.
 21. Om te voorkomen dat bij verstuiwen kabels en leiding aan de oppervlakte komen te liggen moeten deze voldoende diep onder het strandprofiel worden aangebracht.
 23. Voor jaarrondstrandbouwwerken gelden naast een aantal toetsingscriteria die voor seizoenstrandbouwwerken gelden, tevens een aantal specifieke criteria.
 24. Om de aanwas van de duinen door stuifzand niet te frustreren wordt voor jaarrondstrandbouwwerken een minimale tussenafstand aangehouden.
 26. Zeecontainers op het strand zijn vanwege hetgeen onder 19 is aangegeven ongewenst en worden daarom in principe beperkt toegestaan. Een uitzondering wordt gemaakt voor de berging van een aggregaat voor de energievoorziening. Hiervoor zijn vooralsnog geen goede alternatieven te realiseren.
 27. Omdat naast de keuraspecten ook gemeentelijke belangen gelden wordt de toewijzing van strandbouwwerken jaarrond niet uitsluitend op grond van de toetsingscriteria voor de keur bepaald.
 33. Slijtage van de bekleding van de waterkering leidt tot een plaatselijke verzwakking. Om dit te voorkomen dient een fietsgoot te worden aangebracht op die plaatsen waar veelvuldig fietsen langs de taludtrap over de waterkering worden gebracht.
 - 38,39. Om het waterstaatswerk zo veel als mogelijk te beschermen tegen werken die in principe ook elders geplaatst kunnen worden, worden deze uitsluitend toegestaan in het waterstaatswerk als dit noodzakelijk is en er geen alternatieve locatie mogelijk is.

4.2.2 Bomen, struiken en andere opgaande houtige beplantingen

1. Vanwege de veiligheidsrisico's staat het hoogheemraadschap op primaire waterkeringen geen bomen toe. Bomen hebben een negatief effect op de stabiliteit en op de erosiebestendigheid van de waterkering. Tevens kunnen bomen als zij door storm worden omgeblazen of door kruierend ijs worden omgedrukt de waterkering, de waterkerende vooroever en het buitentalud ernstig beschadigen.
2. Bij de regionale waterkeringen is het voor het toestaan van opgaande houtbeplanting van belang dat de waterkering over voldoende overdimensionering beschikt, zodat de waterkerende functie met de beplanting is gegarandeerd.
3. De aanvrager voor de opgaande houtbeplanting overlegt een geotechnische onderbouwing waaruit het gestelde uit lid 3 blijkt.
4. Overhangende takken belemmeren het onderhoud en het toezicht van het waterstaatswerk. Om het onderhoud en de inspectie mogelijk te maken moeten deze takken worden verwijderd. Een uitzondering geldt voor beeldbepalende treurvormen van o.a. wilg en berk. Het constant verwijderen van deze takken tot op 3.0 meter zouden een te grote inbreuk leveren aan het beeldbepalende karakter. Tot verwijdering hoeft dan ook pas te worden overgegaan als daar voor inspectie of onderhoud noodzaak voor bestaat.

4.2.3 Kabels en leidingen

1. Vanwege de veiligheidsrisico's is het hoogheemraadschap terughoudend ten aanzien van kabels en leidingen in de waterkering. Hoge drukleidingen leveren hierbij een extra groot risico op omdat bij een lek of breuk er grote schade en instabiliteit kan ontstaan. Omdat kabels en leidingen echter maatschappelijk onmisbaar zijn en een tracé buiten de waterkering of het keurgebied niet altijd mogelijk is, worden zij onder de in dit lid genoemde voorwaarden toegestaan.
- 2,3. Om veiligheidsrisico's te beperken worden leidingen niet in de lengterichting in de waterkering gelegd. Ook voor de nutsvoorziening van dijkwoningen e.d. geldt dat kabels en leidingen zo veel als mogelijk buiten de waterkering kunnen worden gelegd, waarbij er aftakkingen haaks op de waterkering naar de betreffende woning nodig zijn voor de huisaansluiting. Als dit echter op bezwaren stuit, omdat de leidingen niet buiten de waterkering kunnen worden gelegd, is het mogelijk de leidingen op de minst risicovolle plaats binnen de waterkering te leggen.
4. De binnenkruinlijn is in deze situatie doorgaans de minst risicovolle plaats voor kabels en leidingen.
5. Om bij lekkage schade aan de waterkering te voorkomen moeten leidingen in de waterkering kunnen worden afgesloten.
6. Bundels van kabels of leidingen bevatten vaak holle ruimten en vormen daardoor een risico voor lekkage en piping.
7. Getracht moet worden tijdens het leggen van kabels en leidingen de waterbeheersing niet te stagneren. Als dit niet mogelijk is wordt hierover contact opgenomen met het hoogheemraadschap. De kabels en leidingen worden zodanig gelegd dat als gevolg van deze kabels en leidingen het onderhoud van het waterstaatwerk geen hinder ondervindt.
8. Om gevaar, schade en hinder te voorkomen moeten kabels en leidingen niet boven het wateroppervlak worden aangelegd. Omdat dit niet steeds mogelijk is zijn hier enkele uitzonderingen weergegeven. Hoogspanningskabels worden zodanig professioneel aangelegd dat hierdoor weinig kans op gevaar, schade of hinder voor het watersysteem ontstaat. Kabels en leidingen voor de nutsvoorzieningen van woonboten kan veelal niet anders dan boven het wateroppervlak worden aangebracht. Dit is net als bij leidingen, die worden bevestigd aan een vaste brug, toegestaan mits de doorvaarthoogte niet wordt beperkt.

4.2.4 Grondwerk, ophogen en aanleg van verharding op de waterkering

1. Nadat het werk is afgerond of het gebruik van de waterkering is beëindigd moet de waterkering weer voldoen aan de gestelde veiligheidsnormering.
2. De aanvrager levert de gegevens aan waaruit het gevraagde blijkt. Mocht hieruit blijken dat bij de realisatie van het plan niet aan de gestelde eisen wordt voldaan kan uitsluitend met het plan worden ingestemd als de initiatiefnemer aanvullende maatregelen neemt waardoor wel aan de gestelde eisen wordt voldaan.
3. Als er een alternatieve mogelijkheid is om een woning dan wel een bedrijf te bereiken wordt van dit alternatief gebruik gemaakt. Als er geen alternatief beschikbaar is voor de ontsluiting kan via een op- en afrit gebruik worden gemaakt van de waterkering.
4. Om het veiligheidsrisico voor de waterkering zo beperkt mogelijk te houden wordt het aantal op- en afritten beperkt. Uitsluitend indien hiervoor plausibele redenen zijn wordt meer dan één ontsluiting per perceel toegestaan.

4.2.5 Dempen en graven van oppervlaktewaterlichamen

1. Door een demping van een voor de water aan- of afvoer belangrijk oppervlaktewaterlichaam kan de waterhuishouding van een gebied verstoord worden. Dit moet worden voorkomen.
2. Door graven of dempen kunnen doodlopende sloten ontstaan met als gevolg plaatselijk geen of weinig doorstroming. Dit zijn vaak plaatsen waar (drijf)vuil en bagger ophoopt en een risico bestaat voor waterkwaliteitsproblemen en stank.
3. Zowel de omvang van de compensatie die bij demping noodzakelijk is als de locatie zijn van belang. In overleg met het hoogheemraadschap kan zowel de omvang als de locatie worden bepaald. De zoekvolgorde van de compensatielocaties vindt conform dit lid plaats.
- 4,5. Bij een oppervlaktewaterlichaam dat geen aan- of afvoerfunctie heeft is uitsluitend het waterbergend vermogen van belang, terwijl bij oppervlaktewaterlichaam met een aan- en afvoerfunctie tevens het hydraulisch profiel van belang is.
6. Door verlanden en achterstallig onderhoud kan de actuele waterbreedte smaller zijn geworden dan de vereiste leggermaat aangeeft. In dat geval moet het achterstallig onderhoud ongedaan worden gemaakt. Als aannemelijk is dat er geen sprake is van achterstallig onderhoud, maar dat de leggermaat niet juist is, wordt bij de berekening van de compensatie uitgegaan van de werkelijke afmetingen.
7. In die situatie dat de actuele waterbreedte groter is dan de leggermaat en deze overmaat zodanig structureel aanwezig is geweest dat deze ook voor de waterberging als werkelijke breedte is aangehouden moet bij demping deze overmaat ook worden gecompenseerd. Uitsluitend als blijkt dat de overmaat geen betekenis heeft gehad bij de berekening van de waterberging omdat de overmaat niet structureel aanwezig is geweest bijvoorbeeld door recente afkalving, behoeft de overmaat niet te worden gecompenseerd.
8. Het hoogheemraadschap hanteert de regel eerst dempen dan pas graven. Uitsluitend als dit niet mogelijk is kan in overleg anders worden bepaald.
9. Het hoogheemraadschap ziet bij te compenseren oppervlakten van minder dan 30m² en bij locaties waar compenseren onmogelijk is, af van de verplichting om te compenseren. In dat geval kan gebruik worden gemaakt van dempingsrecht. Hierbij neemt het hoogheemraadschap tegen een door het hoogheemraadschap vastgestelde vergoeding de compensatieplicht van de initiatiefnemer over.
12. Als de compensatie wordt gerealiseerd door het verbreden van een bestaand oppervlaktewaterlichaam moet deze verbreding minimaal 0,30 meter bedragen. Een smallere verbreding is praktisch niet te realiseren en ook niet te controleren. De inrichting van dit oppervlaktewaterlichaam moet zodanig zijn dat de flora en fauna zich volwaardig kan ontwikkelen en handhaven. Omdat de voorwaarden hiervoor sterk gebiedsafhankelijk

- zijn en per situatie verschillen zijn hier geen algemene criteria voor te geven. Dit kan in overleg met het hoogheemraadschap nader worden bepaald.
13. Bij een primair oppervlaktewaterlichaam moet rekening worden gehouden met de toekomstige ontwikkelingen, zoals een noodzakelijke verbreding. Als de oevers echter zodanig worden ingericht dat er geen ruimte beschikbaar is voor toekomstige verbreding kan het nodig zijn dat het geldende maatgevend profiel direct al en uit voorzorg wordt verbreed. Indicatief wordt hierbij 25%, met een minimum van 2 meter aangegeven. In overleg met het hoogheemraadschap zal de juiste breedte worden bepaald.
- 14,15 Een watersysteem moet robuust van afmetingen zijn zodat zich een volwaardig en gezond watersysteem kan ontwikkelen. Tevens moet het onderhoud efficiënt mogelijk zijn. Voor varend onderhoud gelden minimale afmetingen die gebaseerd zijn op de ruimte die voor varend onderhoud noodzakelijk is. Ook moet er een mogelijkheid zijn om deze onderhoudsmaterialen te aan te voeren of te water te laten.

4.2.6 Peilafwijkingen

- 1,2. Pijlafwijkingen kunnen wenselijk zijn vanuit een bepaald belang, maar tegelijk schadelijk zijn voor andere belangen. Hierbij kan het nodig zijn dat een nader onderzoek door of voor rekening van de aanvrager uit te laten voeren. Het hoogheemraadschap zal voor het nemen van een besluit alle belangen tegen elkaar afwegen.
3. Voor het nemen van een besluit betreft het hoogheemraadschap alle in dit lid genoemde aspecten.

4.2.7 Ondersteunende kunstwerken in het watersysteem

1. Omdat een ondeugdelijke constructie van een werk schade kan veroorzaken aan het waterstaatswerk ziet het hoogheemraadschap toe op de deugdelijkheid.
2. Om onderhoud van het oppervlaktewaterlichaam of de oevers met machines mogelijk te maken geldt er een minimale afstand tussen de kunstwerken. Deze afmeting is gebaseerd op modern mechanisch onderhoudsmaterieel. Is het niet mogelijk deze afstand aan te houden dient de aanvrager zelfstandig voor het onderhoud van deze zone zorg te dragen.
3. De duikers in wegsloten, bij fietspaden en in stedelijk gebied worden ruimer gedimensioneerd, omdat uit ervaring blijkt dat hier als gevolg van zwerfvuil eerder verstoppingen optreden.
4. Als de doorstroomopening moet worden berekend zijn dit de uitganggegevens waarop de berekening kan worden gebaseerd.
5. Daar waar nodig om de afvoer te beperken of daar waar duidelijk is dat een kleinere minimale inwendige diameter volstaat kan door het hoogheemraadschap een van lid 3 afwijkende diameter worden bepaald.
6. Met de lengte van de duiker wordt de inspectie, het beheer en onderhoud moeilijker en neemt dus het risico voor het waterbeheer toe. Om deze reden moeten lange duikers zo veel als mogelijk worden voorkomen. Bij lange duikers kan het hoogheemraadschap ter compensatie om de inspectie, het beheer en onderhoud mogelijk te maken extra inspectieputten verlangen.
7. Naast de diameter van de duiker is ook de hoogteligging van de duiker voor het functioneren en voor het voorkomen van ophoping van drijfvuil voor de duiker van belang.
- 8, 9, 10. In oppervlaktewaterlichamen waar gevaren wordt of die varend worden onderhouden worden uitsluitend doorvaarbare duikers of bruggen geplaatst met afmetingen die op deze functie zijn afgestemd.
11. Om de nadelige effecten voor het watersysteem zo beperkt mogelijk te houden wordt het aantal dammen beperkt. Uitsluitend indien hiervoor plausible redenen zijn wordt meer

dan een dam per perceel toegestaan. Om onderhoud vanaf de oever tussen dammen mogelijk te maken geldt een minimale afstand tussen dammen. Deze afstand is gebaseerd op modern mechanisch onderhoudsmaterieel.

- 12,13. Om de kweldruk in de peilscheidingsdam en om het keerschot het hoofd te bieden gelden er minimale afmetingen waaraan de peilscheidingsdam moeten voldoen.
14. Om overstromen van een peilscheidingsdam of een keerschot onder extreme situaties te voorkomen wordt een minimale hoogte aangegeven.
15. Drainage binnen de zone waar kweldruk bestaat leidt tot ongewenste afvoer en tot instabiliteit. De drainage moet derhalve worden verwijderd.

4.2.8 Natuurvriendelijke oevers, rietkragen en waterplanten

1. Begroeiing van de oever en van het oppervlaktewaterlichaam bemoeilijkt de water aan- en afvoer en hindert het vaarverkeer. Uitsluitend als er hiervoor voldoende ruimte overblijft is begroeiing toegestaan. Voorkomen moet worden dat als gevolg van de aanleg van een natuurvriendelijke oever de breedte die noodzakelijk is voor varend onderhoud wordt beperkt.
2. Uit ervaring blijkt dat natuurvriendelijke oevers langs particuliere percelen door het achterwege blijven van adequaat onderhoud kan leiden tot verlanden. Om deze reden staat het hoogheemraadschap natuurvriendelijke oevers langs particuliere percelen uitsluitend toe indien daarvoor zelf bij verlanden voldoende ruimte in het watersysteem overblijft.
3. Begroeiing van de oever en van het oppervlaktewaterlichaam bemoeilijkt de water aan- en afvoer. Als rekenregel houdt het hoogheemraadschap voor het primaire stelsel de in dit lid genoemde extra maatvoering aan.
4. Als er niet voldoende ruimte in het oppervlaktewaterlichaam aanwezig is kan door het ontgraven van een bestaande oever mogelijk toch een natuurvriendelijke oever worden gerealiseerd.
5. De inrichting van natuurvriendelijke oever moet zodanig zijn dat de flora en fauna zich volwaardig kan ontwikkelen en handhaven. Omdat de voorwaarden hiervoor sterk gebiedsafankelijk zijn en per situatie verschillen zijn hier geen algemene criteria voor te geven. Dit kan in overleg met het hoogheemraadschap nader worden bepaald.

4.2.9 Steigers, botenhuizen, overhangende bouwwerken en overige werken

- 1,2 Vanuit het waterbeheer gezien leveren steigers een aantal nadelen op. Ten eerste vormen steigers een belemmering voor het beheer en onderhoud, bemoeilijken ze de inspectiemogelijkheden en hebben ze als gevolg van de schaduwwerking enig effect op de ecologie. Daar tegenover staat dat steigers maatschappelijk gewenst zijn. Om deze reden heeft het hoogheemraadschap gezocht naar een compromis waarbij het waterbeheer minimaal wordt belast en het gebruik en functie van de steiger toch mogelijk is. De in dit lid weergegeven afmetingen voor particuliere steigers houdt met beide belangen rekening.
3. Voor steigers met een publieke functie en steigers in een gebied met een planologisch bestemde functie zoals jachthavens wordt de vorm en de maat in overleg vastgesteld.
4. Net als steigers leveren ook andere werken de nadelige effecten op die onder lid 1 zijn genoemd. Om deze reden wordt het aantal toegestane werken met een effect op het functioneren en het beheer van watersysteem per perceel beperkt.
5. De nadelen van werken, zoals onder 1 genoemd, zijn zodanig dat het hoogheemraadschap geen nieuwe werken langs primaire waterkeringen toestaat.
- 6,7. Steigers, boothuizen en overhangende bouwwerken e.d. mogen niet zodanig in het watersysteem worden geplaatst dat hierdoor het waterbeheer wordt geschaad of het vaarverkeer en het varend onderhoud wordt gehinderd. De genoemde maatvoering is

- hierop afgestemd.
8. Om inspectie mogelijk te maken en om ophoping van drijvend vuil te voorkomen moet de minimale hoogte onder de liggende constructie van de steiger tenminste 0,20 meter bedragen.
 9. Langs een rietkraag is ter bescherming van deze rietkraag uitsluitend de in dit lid weergegeven specifieke aanlegconstructie toegestaan.
 10. Boothuizen mogen niet zodanig in het watersysteem worden geplaatst dat hierdoor het waterbeheer wordt geschaad of het vaarverkeer en het varend onderhoud wordt gehinderd. De genoemde maatvoering is hierop afgestemd.
 11. Om baggeren en varend onderhoud van het oppervlaktewaterlichaam mogelijk te maken geldt er een minimale hoogte voor de onderkant van een overhangend bouwwerk. Als het overhangend bouwwerk maximaal 1.00 meter uit de oeverlijn steekt is een lagere hoogte toegestaan. Hierbij kan het onderhoud nog plaatsvinden vanaf het oppervlaktewaterlichaam.
 12. Een lozingswerk moet zo zijn ontworpen dat het gebruik ervan niet leidt tot uitspoeling.
 13. Hoewel werken in het watersysteem over het algemeen ongewenst zijn kunnen meerpalen onder voorwaarden toch worden toegestaan omdat andere afmeervoorzieningen doorgaans nog grotere nadelen of veiligheidsproblemen kunnen veroorzaken.

4.2.10 Beschoeiingen

1. De oeverbescherming mag er niet toe leiden dat een deel van de oever die een waterbergende functie heeft aan het watersysteem wordt onttrokken. Ook mag deze niet zodanig worden geplaatst dat hierdoor de aan- of afvoer van het oppervlaktewaterlichaam negatief wordt beïnvloed.
- 2,3. Voorkomen moet worden dat beschoeiing naar voren wordt verplaatst en waardoor het oppervlaktewaterlichaam wordt verkleind.

4.2.11 Afvoeren, aanvoeren, lozen en onttrekken van oppervlaktewater

- 1,2. Aan- en afvoer van water op een oppervlaktewaterlichaam kan, indien dit met omvangrijke capaciteit gepaard gaat, leiden tot ongewenste stijging dan wel daling van het peil. Peilwisselingen kunnen verder de stabiliteit van de oevers negatief beïnvloeden. Ook kan er plaatselijk een grote stroming ontstaan waardoor de oever en in het waterlichaam aanwezige objecten schade kunnen ondervinden. Dit moet worden voorkomen.

4.2.12 Versneld afvoeren door verhard oppervlak

1. Het aanbrengen van versneld afwaterend verhard oppervlak heeft nadelige gevolgen voor de waterhuishouding van het grondwater- en oppervlaktewaterlichaam. Het regenwater stroomt namelijk sneller naar het oppervlaktewaterlichaam, wat extra peilstijging tot gevolg kan hebben. Verder zal het versneld afvoeren van regenwater met name in gebieden met een zandige bodem nadelige gevolgen kunnen hebben voor de grondwaterstand en zelfs kunnen leiden tot verdroging. Als compensatie van deze nadelige gevolgen zal in gebieden waar snelle infiltratie in de bodem mogelijk is, het regenwater dat op het extra verhard oppervlak valt moeten worden geïnfilteerd in de bodem. Dit is van toepassing in gebieden met een zandige bodem. In gebieden waar een snelle infiltratie in de bodem niet mogelijk is zal als compensatie een bepaald percentage van de verhardingtoename aan extra oppervlaktewaterlichaam moeten worden gegraven. Dit is van toepassing in gebieden met een klei- en/of veenbodem.

Bij een toename van 800 m² of meer, of als er (bij een geringere toename) toch een

significantie toename van de verharding van dat peilvak plaatsvindt of als de piekafvoer niet kan worden verwerkt, verwacht het hoogheemraadschap dat er een maatwerkberekening naar het effect wordt uitgevoerd. Gezien de diversiteit aan grondsoorten, droogleggingen, afvoersituaties en dergelijke zijn maatwerkberekeningen noodzakelijk om per verhardingtoename de vereiste hoeveelheid compensatie te bepalen. Elke ontwikkelaar kan het hoogheemraadschap om advies vragen over de benodigde compensatie. Hiervoor zal dan een maatwerkberekening worden uitgevoerd door het hoogheemraadschap. Voor de maatwerkberekening heeft het hoogheemraadschap een instrument ontwikkeld dat gebruik maakt van de basisgegevens en resultaten uit de studie 'Bescherming Wateroverlast Noorderkwartier' (BWN). In dit instrument wordt voor een plangebied een compensatiepercentage gegeven bij opgegeven basisgegevens (uit de BWN studie) van het betreffende gebied (bodemtype, rioleringstype, drooglegging, waterstand eens per 25 jaar, afvoercapaciteit).

Voor een meer exacte bepaling kan een ontwikkelaar er voor kiezen om de benodigde compensatie zelf te berekenen. Hiervoor kunnen aanvullende modelberekeningen worden uitgevoerd door of namens en voor rekening van de initiatiefnemer. De benodigde compensatie kan hierbij iets hoger of lager uitvallen. Bij uitvoering van een modelberekening door de initiatiefnemer kan in overleg met het hoogheemraadschap de randvoorwaarden worden bepaald.

Het hoogheemraadschap stelt voorwaarden aan de locatie van de compensatie. De basis hiervoor is de voor de waterhuishouding noodzakelijk geachte ligging en spreiding. Als

2. nabij de verhardingtoename en in hetzelfde peilgebied geen reële mogelijkheid is de compensatie te realiseren, wordt bekeken of elders binnen het peilgebied wel een mogelijkheid is. Er zijn situaties waar het niet de voorkeur heeft om in hetzelfde peilgebied te compenseren, maar in een daaropvolgend benedenstrooms peilgebied. Bijvoorbeeld als het water zeer snel via een stuw wordt afgevoerd naar het benedenstroomse peilgebied of als daar betere mogelijkheden zijn. In dergelijke gevallen kan het beter of wenselijk zijn de compensatie te graven in het benedenstroomse peilgebied. Per geval beoordeelt het hoogheemraadschap waar de compensatie plaatsvindt.

Het hoogheemraadschap stelt als voorwaarde dat eerst de maatregelen voor compensatie worden uitgevoerd voordat het verhard oppervlak wordt aangelegd. Een andere werkwijze zou immers een tijdelijke vermindering van de bergingscapaciteit van het watersysteem betekenen en kan leiden tot lokale wateroverlast. Het deel van de compensatie dat binnen de grenzen van het bouwplan wordt aangelegd en dat redelijkerwijs pas kan worden aangelegd na afronding van de bouwwerkzaamheden (bijvoorbeeld vanwege de aanwezigheid van tijdelijke bouwwegen of bouwketen), wordt binnen drie maanden na deze afronding gerealiseerd. Wordt dit niet gedaan, dan vindt versnelde afvoer van neerslag plaats en volgt handhaving op grond van artikel 4.2 van de Keur HHNK 2009.

4.2.13 Alternatieve vormen van waterberging

p.m.

4.2.14 Ligplaats voor wonen op water

1. Vanwege het risico voor gevaar schade of hinder is het verboden om binnen 50 meter van de genoemde werken en langs de geclassificeerde vaarwegen aan te meren.
2. Vanwege de risico's voor de waterkering staat het hoogheemraadschap nieuwe woonboten langs waterkeringen onder voorwaarden en uitsluitend toe als dat maatschappelijk gewenst is en vanuit de ruimtelijke ordening is toegestaan. De werken

- moeten geheel buiten het profiel van vrije ruimte worden geplaatst of worden gerealiseerd.
3. Een woonboot kan de doorvaart hinderen. Tevens kan de bak van de woonboot het hydraulisch profiel van het oppervlaktewaterlichaam zodanig beïnvloeden dat de aan- en afvoer wordt belemmerd.
 4. Om de doorvaart niet te frustreren worden aan de afmetingen en aan de wijze van aanleggen langs de oever beperkingen gesteld. Uitgaande van de actuele breedte van de huidige woonboten wordt uitgegaan van een rooilijn op 8 meter vanuit de oeverlijn. Bij een minimale afstand van 1 meter vanaf de oeverlijn betekent dit dat de maximale breedte van de woonboot 7 meter kan zijn om nog binnen de rooilijn te kunnen afmeren. Tussen de rooilijn en de tegenover gelegen oever, of tussen twee rooilijnen is de noodzakelijke vrije doorvaarbreedte bepaald. Hierbij gaat het hoogheemraadschap er van uit dat twee boten elkaar moeten kunnen passeren en dat de vaarweg op 2 meter vanaf de oeverlijn voldoende diep is.
 5. Om de oever en de rietkraag te beschermen wordt tussen de woonboot en de oever of rietkraag 1 meter afstand in acht genomen. Afhankelijk van het bodemprofiel en de vorm van de bak van de woonboot kan het nodig zijn om een grotere afstand in acht te nemen om te voorkomen dat er onvoldoende vrije ruimte onder de woonboot aanwezig blijft.
 6. Om schade aan de waterbodem en of waterkering te voorkomen moet de woonboot vrij van de bodem blijven. Hiervoor wordt minimaal 30 centimeter vrije ruimte aanwezig blijven.
 7. Tussen woonboten moet om inspectie en onderhoud aan het watersysteem en de oever mogelijk te maken moet er een minimale afstand tussen woonboten worden aangehouden. Door per woonboot 2,5 meter afstand te houden tot de denkbeeldige grens van de waterkavel ontstaat tussen twee woonboten een vrije ruimte van 5 m.
 8. Voorkomen moet worden dat bijbootjes en dergelijke langs de woonboot buiten de rooilijn worden aangelegd en daardoor de doorvaart beperken.
 9. Met een drijvende steiger of een bij-object kan de woonboot wordt uitgebreid. Door deze uitbreiding zodanig constructief aan de kopse kant van de woonboot vast te zetten dat dit een geheel vormt wordt kan deze uitbreiding worden gezien als onderdeel van de woonboot..
 10. Omdat de woonboot het reguliere onderhoud van het watersysteem en de oever bemoeilijkt of onmogelijk maakt is de onderhoudsplicht bij de vergunninghouder gelegd.
 11. Als de woonboot is afgemeerd langs een natuurvriendelijke oever moet deze oever in oorspronkelijke staat blijven en in stand worden gehouden.
 12. Door de woonboot neemt het gebruik en de belasting op de oever toe. Om afkalven van de oever te voorkomen dient een onverharde oever door de vergunninghouder van een beschoeiing of van een damwand te worden voorzien. Bij een rietkraag is dit juist niet toegestaan. Bij onduidelijkheid over de situatie zal door het hoogheemraadschap worden bepaald of een oeverbescherming moet worden aangebracht. Als hiervoor een stabiliteitsonderzoek noodzakelijk is wordt is dit voor rekening van de vergunninghouder.
 13. Om schade aan de oever en de rietkraag te voorkomen mogen geen afmeerconstructies aan de oever bevestigd of in de rietkraag worden aangebracht. Hiervoor in de plaats kan de woonboot door middel van een beugelconstructie aan twee afmeerpalen worden afgemeerd. Deze palen staan los van de oever of de beschoeiing (tenzij deze daarop is berekend), aan de kopse kant van de woonboot of tussen de oever en de woonboot. Deze constructie wordt niet buiten de waterkavel en de rooilijn aangelegd. Voorkomen moet worden dat bij extreem hoog waterpeil de beugelconstructie boven de paalkoppen uitkomt en de woonboot vrij komt te liggen.
 14. Meerdere toegangsconstructies zijn mogelijk. Om de oever zo nodig te beschermen zijn

- een aantal opties uitgewerkt die van toepassing zijn bij een talud zonder beschoeiing, bij een rietkraag of bij een harde oever. De constructies zijn specifiek gericht op het voorkomen dat de waterkering/oever wordt aangetast bij peilwisselingen, of dat de rietkraag en oever worden beschadigd. Om veiligheidsredenen zijn soms meer dan een toegang tot de woonboot noodzakelijk. In dat geval staat het hoogheemraadschap twee toegangsconstructies per woonboot toe.
15. Woonboten zijn soms uitgerust met een omloopsteiger rond de woonboot. Deze constructie levert geen nadelen op voor het watersysteem zolang deze niet op palen rust maar hangt vrij aan de woonboot. De constructie moet echter binnen de waterkavel en binnen de rooilijn blijven.
 16. Om de ecologische effecten voor het watersysteem te beperken en daarmee de functie van het waterstaatkundig systeem te beschermen is de maximaal toegestane bedekkingsgraad voor het watersysteem op 40% gesteld. Hierbij wordt als bedekking de gezamenlijke oppervlakte van de woonboten, de steigers, terrassteigers, alle bij-objecten etc. gerekend.
 17. Veel woonboten zijn afgemeerd zonder watervergunning. Voor de woonboten die zijn afgemeerd voor 1 januari 2003 (de datum dat het hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier is opgericht) geldt, onder de voorwaarde dat de locatie is opgenomen in een ruimtelijk plan, dat een watervergunning op grond van de keur kan worden verleend voor de situatie zoals deze feitelijk is. Hierbij wordt er van uitgegaan dat deze woonboten geen groot gevaar vormen voor de algemene veiligheid. Mocht dit wel het geval zijn of als de woonboot vanwege de ingenomen ligplaats onderwerp is van toezicht of handhaving wordt deze watervergunning niet verleend.
 18. Gestreefd wordt om voor de woonbootsituaties van vóór 2003 te legaliseren. Afhankelijk van de aard van de situatie zijn hiervoor een drietal mogelijkheden onderscheiden.
 19. Omdat na 1 januari 2003 het hoogheemraadschap streng heeft toegezien op nieuwe woonbootlocaties voldoet deze categorie vrijwel in het geheel aan dit beleid. De situaties die niet voldoen zijn onderwerp van toezicht of handhaving.

4.2.15 Onttrekken van grondwater en infiltreren in de bodem

1. De grondwatervoorraad van goede kwaliteit is beperkt aanwezig. Daarnaast kunnen onttrekkingen leiden tot onaanvaardbare peilverlagingen waardoor schade kan ontstaan door verzakkingen en aan constructies en aan de ecologie die van dat peil afhankelijk is. Om deze reden is van belang om te voorkomen dat grondwater onnodig wordt onttrokken of op een zodanige onzorgvuldige wijze dat hierdoor schade ontstaat. Als het om de watervoorziening gaat en alternatieven beschikbaar zijn zoals oppervlaktewater of leidingwater kan afhankelijk van de kwetsbaarheid van het gebied hier met prioriteit voor worden gekozen. Bij onttrekkingen met het doel het grondwaterpeil plaatselijk te verlagen kan gekozen worden voor technische oplossingen om de onttrekking te beperken of voor infiltratie.
2. Vanuit de duurzaamheidgedachte hanteert het hoogheemraadschap de voorkeursvolgorde zoals deze in dit lid wordt weergegeven. Voorschriften van hogere wet- en regelgeving gaat echter voor.
3. Kelders en andere constructies dienen zodanig te worden geconstrueerd dat er geen permanente onttrekking van grondwater nodig is om de kelder of het object droog te houden. Uitsluitend in bijzondere gevallen mag met een zeer gering onttrekkingsdebiet hiervan worden afgeweken.
4. Onttrokken grondwater in kwetsbaar gebied wordt door infiltratie op jaarbasis gecompenseerd. Omdat compensatie op jaarbasis moet plaatsvinden ontstaat de mogelijkheid dit niet direct en niet met het onttrokken grondwater maar met ander schoon

- water te compenseren.
5. Voorkomen moet worden dat als gevolg van de technische voorzieningen in de bodem er tussen verschillende grondwaterlagen uitwisseling kan ontstaan en er ongewenste grondwaterstromen ontstaan.